

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΡΟΣΕΤΕΘΗΣΑΝ ΔΕ

Καὶ τὰ Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Αἰνῶν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μετὰ τῶν
Προσευχῶν τῶν Αἰνῶν, δύο Ὑμνοι εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ
τὸ κείμενον δύο Κανόνων τῆς Ἀκαθίστου ὧν ὁ εἰς ἀνέκδοτος.

ΠΑΡΑ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΛΕΚΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

« Εἰ γὰρ κε σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ
> καταθεῖο, καὶ θαμὰ τοῦθ' ἐρ-
> δοῖς, τάχα κε μέγα καὶ τὸ
> γένοιτο». (ΗΣΙΟΔΟΣ)



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η "ΜΕΛΙΣΣΑ",

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΣΟΥΚΑΡΙΔΗ & ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΛΗ

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 48 — ΑΘΗΝΑΙ

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΡΟΣΕΤΕΘΗΣΑΝ ΔΕ

Καὶ τὰ Δοξαστικά Ἐσπερινοῦ καὶ Αἰνῶν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μετὰ τῶν Προσευχῶν τῶν Αἰνῶν, δύο Ὕμνοι εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ τὸ κείμενον δύο Κανόνων τῆς Ἀκαθίστου ὧν ὁ εἰς ἀνέκδοτος.

ΠΑΡΑ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΛΕΚΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

« Εἰ γὰρ κε σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ
καταθεῖο, καὶ θαμὰ τοῦθ' ἐρ-
δοῖς, τάχα κε μέγα καὶ τὸ
γένοιτο». (ΗΣΙΟΔΟΣ)



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η "ΜΕΛΙΣΣΑ",

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΣΟΥΚΑΡΙΔΗ & ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΛΗ

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 48 -- ΑΘΗΝΑΙ



«Ἐξηρεύεαι ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν»

«Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν Σου, ἐν ἱματισμῷ διαχύσῃ περιβελημένη, πεποικιλμένη».

«Τὸ πρόσωπόν Σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

«Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν, ἐν χρυσωτοῖς χρυσοῖς περιβελημένη πεποικιλμένη».

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός Σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται Σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».

(ψαλμ. μδ' 1, 9, 12, 13, 17)

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι τὴν ὑπογραφήν μου.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΓΛΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
ΑΝΤΙΠΡΟΛΟΓΟΥ

ΤΩ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ, ΚΑΙ ΘΕΙΟΤΑΤΩ,

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ,

ΚΥΡΙΩ, ΜΟΙ ΚΥΡΙΩ,

ΦΩΤΙΩ,

ΣΟΦΩΤΑΤΩ, ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΗΓΗΤΩΡΙ

ΠΑΝΕΥΛΑΒΩΣ ΑΝΑΤΙΘΕΤΑΙ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Μία τῶν μεγαλοπρεπεστέρων ὑπὸ ἔποψιν ποιητικοῦ, ἀλλὰ καὶ μουσικοῦ κάλους Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκολουθιῶν εἶναι ἡ τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνος, καθ' ἣν τὰ στίφη τῶν πιστῶν συρρέοντα, ἀσφυκτικῶς πληροῦσι τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ ἐν εὐλαβείᾳ παρακολουθοῦσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θεσπεσίων μελωδιῶν τοῦ ὑπερέχοντος τοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ὕμνογραφίας ἀριστουργήματος, γεγραμμένου μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῆς φαντασίας τῆς χριστιανικῆς ψυχῆς, κατόπιν τροπαίων καὶ θριάμβων, οὓς κατήγαγον ἡρώϊκαὶ λεγεῶνες, ὑπὸ τὴν θαυματουργὸν ἀρωγὴν καὶ ἀρραγὴν προστασίαν τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ μουσικὸν μέρος τῆς Ἱερᾶς ταύτης Ἀκολουθίας περιλαβὼν ἐν τῷ πρότινος ἐκδεδομένῳ μουσικῷ Τριωδίῳ μου, ἐκδίδωμι ἤδη ἐν τῷ παρόντι ἰδιαιτέρῳ τεύχει, περιέχοντι—πλὴν τῶν κατ' αὐτὴν ψαλλομένων εἰς ἀρχαῖον ἔκκλ. μέλος «Τὸ προσταχθέν», καὶ «Τῆς ὑπερμάχου»—τὸν Κανόνα «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» διασκευασθέντα ὑπ' ἐμοῦ, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον σύντομα, διάφορα «Χαῖρε, Νύμφη», «Τὴν Ὁραϊότητα» τοῦ τε Χουρμουζίου καὶ ἕτερα δύο ἀργὸν καὶ σύντομον, ἐπίσης διασκευασμένα, τὰ Τετραῶδια τοῦ Ὁρθρου, τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν «Γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω» καὶ τὰς ἀπαραιτήτους τυπικὰς διατάξεις καὶ ὁδηγίας. Ἐπισυνῆψα δὲ ἐν τέλει καὶ ἐκ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ Δοξαστικά «Ἐσπερίων καὶ Αἰνῶν, τὰ Προσόμοια τῶν Αἰνῶν, Ὕμνον εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών» μελοποιηθέντα παρ' ἐμοῦ, ὡς καὶ ἕτερον Ὕμνον εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον «Ψαλμοὶς καὶ Ὕμνοις» παρὰ Μανουὴλ Χρυσάφει τοῦ ἀρχαίου, Λαμπαδαρίου τῆς Ἀγίας Σοφίας ἐπὶ τῆς Ἀλώσεως.

Πρὸς τοῦτοις ἐκδίδωμι τὸ κείμενον δύο Κανόνων τοῦ Ἀκαθίστου, ὧν ὁ μὲν πρῶτος καταχωρησμένος ἐν τοῖς Θεοτοκαρίοις εἶναι ποίημα Νικολάου (τοῦ Στουδίου πάντως), ὁ δὲ ἕτερος Ἰωαννικίου (οὐχὶ Ἰωάννου ὡς ἐπιγράφεται), ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀκακίου, Προηγουμένου τῆς ἐν Ἀθῶν Ἱ. Μονῆς Ξενοφώντος, παραχωρηθέντος μοι παρὰ τοῦ Ἀρχοντος Μεγ. Χαρτοφύλακος καὶ Χρονογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. Μανουὴλ Γεδεών.

Δι' ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τούτων ἐξαίρονται τὰ πολυσήμαντα εἰθνικὰ γεγονότα, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὁποίων συνετέθη ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος, ἐν τῷ ᾧ ὁ ἤδη ἐν χρήσει Κανὼν «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ἀριστον ἐγκώμιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀποτελῶν, οὐδεμίαν τῶν γεγονότων τούτων μνεῖαν ποιεῖται. Δὲν θὰ ἦτο ὅθεν ἄκοπον οὐδ' ἄτοπον, ἂν ὥριζετο ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα μετὰ τοῦ ἐν χρήσει ψάλλονται καὶ οἱ Κανόνες οὗτοι (ἡ τοῦλάχιστον ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν) κατὰ τὴν Παρασκευὴν τῆς ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, καθ' ἣν ψάλλεται ὁλόκληρος ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος, παραλειπομένων τῶν Νεκρωσίων καὶ Μαρτυρικῶν, ὡς μὴ ἐχόντων θέσιν εἰς χαρμόσυνον καὶ πανηγυρικὴν Ἀκολουθίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου 1931

Ἑμμανουὴλ Ἱ. Φαρλέκας

Γραμματεὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ



Α) ΤΗ Α' Β' Γ' ΚΑΙ Δ' ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

§ 1. Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος ψάλλεται, ὡς γνωστόν, *τμηματικῶς* τῇ α' β' γ' καὶ δ' Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν:

Ὁ Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεός — Βασιλεῦ Οὐράνιε . . .

Ὁ Ἀναγνώστης: Τρισάγιον—Παναγία Τριάς,—Πάτερ ἡμῶν.—Κύριε, ἐλέησον δωδεκάκις,—Δόξα καὶ νῦν,—Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου,—Δοξολογία,—Πιστεύω,—Ἄξιόν ἐστιν. Εἰτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς καταχωρίζεται κατωτέρω, ὁλόκληρον. Εἰτα «Τῇ Ὑπερμάχῳ» εἰς ἀρχαῖον Βυζαντινὸν μέλος (ἀργὸν) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ σχετικὴ Στάσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου, μεθ' ἑκαστον τῶν ὁποίων ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ «Χαῖρε. Νύμφη ἀνύμφευτε» καὶ τὸ «Ἀληλουῖα»(1). Εἰτα «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον δίχορον,—Τρισάγιον,—τὸ Κοντάκιον τῆς ἐπαύριον (2),—Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ,—Ἀσπλε καὶ Ἀπόλυσις. Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλομεν τὸ Κάθισμα «Τὴν ὡραίουτητα».

Β) ΤΗ Ε' ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ψάλλεται *διόκληρος* ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος, συνήθως μὲν μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ἐνιαχοῦ ὅμως ψάλλεται καὶ ἐν Ὁρθρῳ.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΜΕΤ' ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

§ 2. Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν» ψάλλομεν δις μὲν εἰς ἀρχαῖον Βυζαντινὸν μέλος τὸ ἀργὸν «Τὸ προσταχθὲν *μυστικῶς*», ἅπαξ δὲ τὸ σύντομον (ιδεὲ κατωτέρω), ἄνευ ὅμως τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ ὁποῖον ψάλλεται ἐάν ἡ Ἀκάθιστος τελεῖται μετ' Ὁρθρου. Καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἡ Α' Στάσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου. Εἰτα ψάλλεται ἡ Α' καὶ Γ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ἐνθα εἰς ὑποσημειώσεις καταχωρίζεται ἡ περαιτέρω Τυπικὴ Διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου.

(1). Κατὰ τὴν Α' καὶ Γ' Στάσιν ἀρχίζει ὁ δεξιὸς χορὸς, κατὰ δὲ τὴν Β' καὶ Δ' ὁ ἀριστερός, ὡς καὶ τὸ σύντομον «Τῇ Ὑπερμάχῳ».

(2). Τῇ Α' Παρασκευῇ ἀναγινώσκεται τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου «Πίστιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα» κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Μαρτυρικὸν «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» (ζητεῖ εἰς τὸ Ὡρολόγιον τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων), ἐκτός, ἐάν τῷ ἐπαύριον Σαββάτῳ συμπύτη ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων 40 Μαρτύρων, ὅτε ἀναγινώσκεται τὸ Κοντάκιόν των.

«Θεὸς Κύριος» (¹) Ὑψος λ̣λ̣ Ḳ̣η. Τετράσημοι χ̣ (Ὀλίγον γοργῶς)

Θ̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ς Κυ υ̣ ρι
 ι̣ ι̣ ο̣ς η̣η και αι αι αι ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ πε ε̣ φα α̣
 α̣ νε̣ ε̣ εν̣ η̣ η̣ η̣ η̣ η̣ η̣ μιν̣ η̣η̣ Εὐ̣ λο̣ γη̣
 με̣ νο̣ς ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ Ε̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ με̣ ε̣
 νο̣ ο̣ ο̣ς εν̣ ο̣ νο̣ μα̣ τι̣ Κυ υ̣ υ̣ ρι̣ ι̣ η̣ι̣
 ι̣ ι̣ ου̣

Τετράκις, τὸ μὲν α' ἄνευ στίχου
 τὰ δὲ τελευταῖα τρία μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων:

Τὸ Β': Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ Ὄνομα τὸ Ἅγιον Αὐτοῦ.
 Τὸ Γ': Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾷμην αὐτοῖς.
 Τὸ Δ': Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα δὲ ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀκαθίστου «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς»,
 δις μὲν τὸ ἀργόν, ἅπαξ δὲ τὸ σύντομον.

Μέλος ἀρχαῖον (²). Ὑψος λ̣λ̣ Ḳ̣η (Τετράσημοι) χ̣

Τ̣ ο̣ προ̣ ο̣ στα̣ α̣ α̣ α̣ α̣ γα̣ α̣ α̣ α̣ χ̣θε̣ ε̣

(1). Τὸ «Θεὸς Κύριος» προτάσσεται τοῦ Ἀπολυτικίου, εἰάν ἡ Ἀκαθίστος τελῇται ἐν Ὁρθρῳ, παραλείπεται δέ, εἰάν τελῇται μετ' Ἀποδείπνου.

(2). Εἰς ὀλίγιστους δυστυχῶς Ναοὺς, ἐν Ἀθήναις τοῦλάχιστον, ἀκούεται ψαλλόμενον τὸ ἔσχον τοῦτο ἀρχαῖον μάθημα, ὡς καὶ τὰ ἀργὰ «Τῇ Ὑπερμάχῳ», «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος» καὶ εἴ τι ἕτερον, καταργηθέντα ὑπὸ τινων μεγαλοσχημῶν ὑμνωδῶν. ἀνάξια τῆς προσοχῆς των θεωρούντων τὰ ἀφθαστα ταῦτα προϊόντα τῆς μούσης των ἀρχαίων Διδασκάλων, ἅτινα εὐτυχῶς διεσώθησαν μέχρις ἡμῶν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔντεχνα ἀργὰ μαθήματα χάνουσι τὴν ἀξίαν των καὶ ἀνίαν—ἐπιτραπήτω νὰ εἴπωμεν—προξενουσί ψαλλόμενα παρ' ἐνὸς ψάλτου, ἄνευ πολλάκις καὶ αὐτῶν των ἰσοκρατῶν· δι' ὃ οὐχὶ ἄσκοπον θεωροῦμεν νὰ συστήσωμεν ὅπως, προκειμένου νὰ ψαλῶσι τοιαῦτα ἀργὰ ἀρχαῖα μαθήματα, ψάλλωσιν αὐτὰ ἀμφοτέροι οἱ χοροὶ ἡνωμένοι (ἀπὸ χοροῦ), ἔστω καὶ ἅπαξ, ὥστε νὰ παραχθῇ τὸ διὰ των μαθημάτων

ε ε ε ε εν μυ στι ι ι κω ω ω ω ως ᾱ

λα θω ω ω ω ων εν γνω ω ω ω ω ω σει ει ει

ει ει ει ει εν τη η σκη η η η η η η η η

νη η του ου ου ου ου Ι ω ω ω ση η η η

ηφ ᾱ σπου δη η η η η ε πε ε ε ε ε ε ε

ε στη η η η η ο Α α σω ω ω ω ω ω ω ω

μα α α τος ᾱ λε ε ε ε ε ε γω ων τη η Α α

α α πει ει ει Α πει ρο γα α α α α α μω ω

ω ω ω ω ο ο κλει ι ι ι ι ι ηι ι ι ι να α ας

τη κα τα θα α α α α α α α σει ει ει ει ει

ει ει ᾱ του ου ου ου ου ους Ου ου ου τους Ου

τούτων επιδιωκόμενον ευχάριστον ἀποτέλεσμα καὶ μὴ δυσφημῆται ἡ πάτριος ἡμῶν μουσική. Τὸ αὐτὸ δέον νὰ γίνηται καὶ κατὰ τὰ Χερουβικά, τὰ τοῦ Μεγ. Βασιλείου Λειτουργικά, τὰ Κοινωνικά κτλ.

φη η η η η η Α α νυ υ υ υ υ υ υμ

φε ε ε ε ε η ε ε ευ τε ε ε ε Λόξα: Τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερός. γ
Καὶ νῦν: Τὸ σύντομον οὕτω: δλ

Τ ο προ στα χθε εν μυ στι κως λα βων εν γνω ω ω

ω ω σει κ εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ σπου δη

ε πε ε ε ε ε στη κ ο Α σω μα τος λε γων

τη Α παι ρο γα α μω δι Ο κλι ι ι νας τη κα τα

βα α σει τους Ου ρα νους δλ χω ρει ει ται Α να λ λοι ω

ω τως ο ο λως εν Σοι δλ Ον και βλε ε ε πων εν

μη τρα Σου δι λα βον τα δου ου λου μο ρ φην η η εξ ι στα

μαι κραυ γα ζει ει ν Σοι δλ Χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φευ

τε ε ε ε

Καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Α' Στάσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου. Ἀκολουθῶς δὲ ψάλλεται ἡ Α' καὶ Γ' ψδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ (1)

Ἦχος ἥτος Βου ξ Ὁδὴ Α' ἥ

Α νοι οι ξω το στο μα μου και πληρω θη η
 σε ται Πνευματος ἥ και λο ο γον ε ρευ ξομαι τη βα
 σι λι ι δι Μητρι ἥ και ο φθη σομαι φαιδρως πανη γυ
 ρι ζων π και α σωγη θε μενος ταυτης τα

θαυματα (Δις) ἥ

Υ περ α γι α θε ο το κε σωωσον η μας ἥ
Χ ρι στου ου βι βλον εμψυχον εσφραγι σμε ε
 νην Σε Πνευματι ἥ ο με ε γας Αρχαγγελος Α γνη
 θε ω μενος ἥ ε πε φωνει Σοι χαιρε χαρας δο χει
 ον π δι η ης της προ μη το ρος α ρα λυθη σε ται ἥ

(1). Ἡ παρούσα διάταξις τοῦ Κανόνος τηρεῖται κατὰ τὰς τέσσαρας πρώτας Παρασκευάς (α', β', γ' καὶ δ') τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Διὰ δὲ τὴν Ε' Παρασκευὴν, καθ' ἣν ψάλλεται ὁλόκληρος ἡ Ἀκάθιστος μετ' Ἀποδείπνου, σημειοῦμεν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ καὶ ἐν ὑποσημειώσεσι τὰ δέοντα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Α δα αμ ε πα νορ θω σις Χαι ρε Παρ θε ε νε
 Θε ο νυμ φε κ του Α δου η νε κρω σις Χαι ρε Πα να
 μω με κ το πα λα τι ον του μο νου Βα σι λε ως ρ Χαι ρε
 θρο νε πυ ρι νε του Παν το κρα το ρος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
Ρ ο δον το α μα ραν τον Χαι ρε η μο ο νη βλα
 στη σα σα κ το μη η λον το ευ ο σμον Χαι ρε η τε
 ξα σα κ το Ο σφρα δι ον του παν των Βα σι λε ως ρ Χαι ρε
 α πει ρο γα με κο ο σμου δι α σω σμα

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω ω νων Α μην

Α γνει ει ας θη σαυ ρι σμα Χαι ρε δι Ης εκ του

Ο κα θη με νος εν δο ο ξη Ἀ ῶ ΔΗ Δ' ῶ

ε πι θρο ο νου θε ο τη τος ῶ εν νε φε λη κου ου φη

ηλ θεν Ι η σους ο Ἰ περ θε ος ῶ τη α κη ρα τω

πα λα μη και δι ε σω ω σε ρ τους κραυ γα ζον τας δο ξα Χρι

στε ε τη δυ να μει Σου

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε ῶ
σώσον ἡμᾶς. ῶ

Ε ν φω ναις α σμα των πι ι σται ῶ Σοι βο ω ω

μεν Πα νυ μνη τε ῶ Χαι ρε πι ον Ο ο ρος ῶ και τε τυ

ρω με ε νον εν Πνευ μα τι ῶ χαι ρε λυ χνι α και στα μνε

μαν να φε ρου σα ρ το γλυ και αι αι αι αι νον ῶ τα

των ευ σε βω ων αι σθη τη ρι α

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε ῶ
σώσον ἡμᾶς. ῶ

λα στη ρι ον του κο ο σμου ῶ χαι ρε Α α χραν τε

Δε σποι να ῶ χαι ρε κλι μα ξ γη η θεν παν τας α νυ ψω ω

σα σα χα ρι τι ⁶ και ρε η γε φυ ρα ον τως η με τα

γου ου σα ^π εκ θα να του πα αν τας προς ζω η ην τους υ

μνουν τας Σε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε ⁶
σῶσον ἡμᾶς. ^κ

Ο υ ρα νων υ ψη λο τε ε ε ρα α χαι αι ρε ^κ

γης το θε με λι ο ον εν τη Ση νη δυ υ ι Α χραν τε α

κο ο πως βα στα σα σα ⁽¹⁾ ⁶ και ρε κο γ χυ λη πορ φυ ραν θει

αν βα ψα σα ^π ⁶ εξ αι μα α των Σου ^Δ τω Βα σι λει ει των

Δυ να με ων

Στίχ. Δόξα Πατρί... ⁶ ^κ

Ν ο μο θε την η τε κου σα α λη θως χαι ρε Δε

σποι να ⁶ τον τας α νο μι ας πα αν των δω ρε α αν

(1). Ὡς συνήθως ψάλλεται ἡ περιχοπὴ «Οὐρανῶν ὑψηλιότερα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον», ἐσφαλμένως ἀποδίδεται τὸ νόημα τοῦ ὕμνου, δι' οὗ ὁ ποιητὴς ἐγκωμιάζει τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὅτι ἐβάστασεν ἐν τῇ κοιλίᾳ Αὐτῆς τὸ θεμέλιον τῆς γῆς, ἥτοι τὸν Κύριον, καὶ οὐχὶ ὅτι ἡ Θεοτόκος εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς γῆς. Φρονοῦμεν ὅτι, ὥς ἀνωτέρω διεσκευάσθη τὸ τροπάριον, ἀποδίδεται πλήρως τὸ νόημα, ἀνευ οὐσιώδους μεταβολῆς τοῦ μέτρου.

ε ξα λει φον τα ἴ α κα τα νο ο η τον βα θος υ ψος

αρ ρη η τον ἰ Ἄ πει ρο γα με δι ης η μει εις ε θε

ω θη μεν 6
Στίχ. Καὶ νῦν... ἴ

Σ ε την πλε ξα σαν τω κο ο σμω ἰ α χει ρο ο πλο κον

στε φα νον ἴ α νυ μνο λο γου ου μεν χαι ρε Σοι Παρ θε ε

νε κραυ γα ζον τες ἴ το φυ λα κτη ρι ον παν των και χα

ρα κω μα ρ και κρα ται ω ω μα ἰ Τὸ τέλος
ὁ β' χορός. και ι ε ρο ον

κα τα φυ γι ον 6
Καὶ ἀρχίζει ὁ δεξιὸς
τὴν Ε' ᾠδὴν. ὉΔΗ Ε' ἴ

Ε ξε ε στη τα συμ παν τα ἴ ε πι τη θει α

δο ξη Σου ἰ Συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε νε ἴ

ε σxes εν μη η η τρα τον ε πι παν των θε ο ον ἰ

και τε ε το κας α χρο νον Ἰ ον ἴ πα σι τοις υ μνου

σι Σε ε σω τη ρι ι αν βρα βευ ον τα Στίχ. Ὑπεραγία Θεο- 6
τόκε, σῶσον ἡμᾶς. κ

Ο δο ον η κυ η σα σα ζω ης χαι ρε Πα να μω

με η η κα τα κλυ σμου της α μαρ τι ι ι ας σω σα σα κο

σμον χαι ρε Θε ο ο νυ υμ φε η α κου σμα και λα λη μα φρι

κτον κ χαι ρε Εν δι αι τη μα κ του Δε σπο ο του της

κτι σε ως Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε. 6
σῶσον ἡμᾶς. κ

σχυ υς και ο χυ ρω μα αν θρω πων χαι ρε Α χραν

τε η το ο ο ο ο πε α γι α σμα τος της δο ξης κ

νε κρω σις Α α δου η Νυμ φων ο λο ο φω τε η

χαι αι αι αι ρε κ των Α γγε λων χαρ μο νη κ χαι

ρε η βο η θει α κ των πι στω ως δε ο με νων Σου κ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Π ρι ι μορ φον ο χη μα του Λο γου χαι ρε

Δε σποι να ε εμ ψυ υ χε Πα ρα δει σε το Ευ υ λον εν

με σω ε χων ζω ης τον Κυ ρι ι ον Δι Ου ο γλυ κα σμος

ζωοποιεῖ καὶ πιστεῖ τοὺς μετεχόντας καὶ φθορα

υ πο κυ ψαν τας

Συλγ. Δόξα Πατρὶ... 6
κ

Ρων νυ υ με νοι σθε νει Σου πι στως α να βο ω μεν

Σοι ^Δ και ρε πο ο ^Δ λης ^Δ του Παμ θα ⁶ σι λε ως ⁶ κ δε

δο ξα σμε να και α ξι α α κου στα πε ρι ης λα

λα ληνται σα φως κ Ο ρος α λα το μη τον δι χαι ρε

βα α α θος α με τρη τον

Στίχ. Καὶ νῦν . . . 6 κ

Εὐρυχωρόν σκήνωμα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς Ἀχραν

τε ο ο ο ο οχλος η τον θει ον μαρ γα ρι την προ

α γα γου ου σα χαι ρε Παν θαυ μα α στε ὃ παν των προς

Θε ον κα ταλ λα γη η των μα κα ρι ζον των Σε ξ

Τὸ τέλος
ὁ α' χορός.

Θε ο το ο κε ε κα στο τε

Καὶ ἀρχίζει ὁ ἀριστερός
τὴν 5' φθόγν.

ῬΔΗ 5' ξ

Τ ην θαι αν τα αυ την και παν τι μον q τε λουν τες

Ε ορ την οι Θε ο φρο νες της Θε ο μη το ο ρος q δε

ευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν j τον εξ Αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξα ζον τες (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, ξ
σῶσον ἡμᾶς. ξ

Π α στας του Αο ο γου α μο λυν τε q αι τι α της

των παν των Θε ω σε ως q χαι ρε Παν α χραν τε q των

Προ φη των πε ρι η χη μα j χαι ρε των Α πο στο ο

λων το εγ καλ λω πι σμα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, ξ
σῶσον ἡμᾶς. ξ

Ε κ Σου η δρε ο σος α πε στα ξε q φλο γμον πο λυ

θε ι ας η λυ σα σα q ο ο θεν βο ο ω μεν Σοι q

χαι ρε ο ποκος ο εν δροσος Ον Γε δε ων Παρ θε ε νε

προ ε θε α σα το 6
κ
Στιχ. Δόξα Πατρί...

δου Σοι χαι αι ρε κραυγα ζο μεν q λι μην η μιν

γε νου θα λατ τευ ου σι και ορ μη τη ρι ι ον q εν

τω πε λα γει των θλι ψε ων Δ και των σκαν θα λων πα αν

των του πο λε μη το ρος 6
κ
Στιχ. Καί νυν...

Χα ρας αι τι ι α χα ρι τω σον η μων τον λο γι

σμον του κραυγα ζειν Σοι χαι ρε η α α φλε κτος βα τος q Ne

Βρδ Τὸ τέλος
ὁ β' χορός.
φε ε ε ε ε λη ο λο φω τε Δ (1) η τους

Καί ἀρχίζει ὁ δεξιὸς
τὴν ζ' ψῆδον.
πι στους α πα αυ στως ε πι σκι α ζου σα

(1). Τῇ Ε' Παρασκευῇ, ἐάν ἡ Ἀκάθιστος ψάλληται μετ' Ἀποδείπνου, μετὰ τὸ ἀνωτέρω τροπάριον, τὸ ὁποῖον μέχρι τέλους ψάλλει ὁ δεξιὸς χορὸς, ἀρχεται ὁ ἀριστερὸς ψάλλον τὸ Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῃ» δίχορον ἀργοσύντομον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Γ' στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου καὶ ἀκολούθως αἱ λοιπαὶ ψῆδαι τοῦ Κανόνοϋ, ὡς ἔπονται.

Ο υκ ε λα τρευσαν τη κτι σει οι θε ⁶κ

ο φρονες πα ρα τον Κτι σαν τα ⁶κ Αλ λα πυ ρο ος α πει

λην ⁶κ αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον ⁶κ

Υ περ υ μνη η τε ^πο των Πα τε ρων Κυ ρι ος ^Δ και

θε ος Ευ λο γη τος ει

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε ⁶κ
σώσον ἡμᾶς.

Α νυ μου μεν Σε βο ων τες χαι ρε ο χη μα Η

λι ου του νο η του ⁶κ Αμ πε λος α λη θι νη τον βο ο

τρυν τον πε πει ρον η γε ωρ γη σα σα ⁶κ οι νον στα α ζο ον

τα ⁶κ τον τας ψυ χας ευ φραι νον τα ^Δ των πι στως Σε δο ξα

ζον των

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε ⁶κ
σώσον ἡμᾶς.

α τη η η ρα των αν θρω πων η κυ η σα σα ⁶κ

χαι ρε θε ο νυμ φε ⁶κ η ρα α εδος η μυ στι κη η

ἡ ^ζ αν θος το α μα ραν τον η εξ αν θη σα σα ^ε ^κ

χαι ρε Δε σποι οι να ^π ^ρ δι ης χα ρας πλη ρου με θα ^Δ ^λ και ζω

ην κλη ρο νο μου μεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε. ^ε ^κ
σῶσον ἡμᾶς.

Ρ η το ρευ ου ου σα ου σθε νει γλωσ σα Δε σποι να υ

μνο λο γησαι Σε ^ε ^κ υ περ γαρ τα Σε ρα φειμι ^ε ^κ υ

φω ω θης κυ η σα σα τον Βα σι λε ε α Χρι στον ^ε ^κ Ον

ι κε τε ευ ε ^π ^ρ πα α σης νυν βλα θης ρυ σα σθαι ^Δ ^λ τους

πι στως Σε προσ-κυ νουν τας

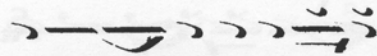
Στίχ. Δόξα Πατρί... ^ε ^κ

Ε υ φη μει ει Σε ε μα κα ρι ζον τα τα πε ρα

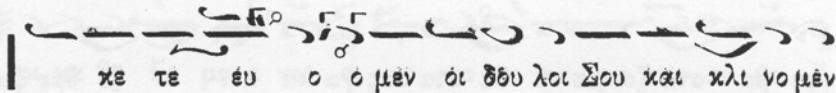
τα ^ε ^κ και α να κρα ζει Σοι ^ε ^κ χαι ρε ο το ο μος εν

ω ^ε ^κ δα κτυ λω εγ γε γρα πται Πα τρος ο Λο ο γος

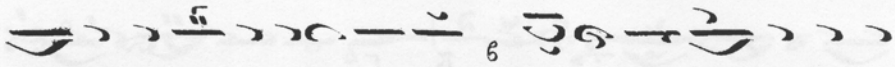
Α γνη ^ε ^κ Ον ι κε τε ευ ε ^π ^ρ βι θλω ζω ης τους δου λους Σου ^Δ ^λ



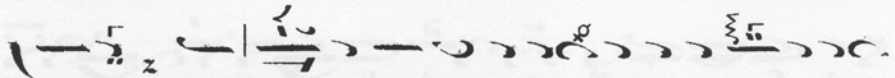
κα τα γραψαι θε ο το κε

Στίχ. Καὶ νῦν... 6
κ

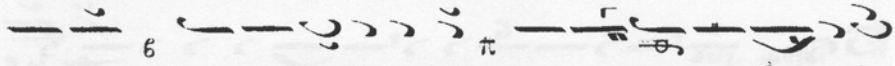
κε τε ευ ο ο μεν οι θυλοι σου και κλι νο μεν



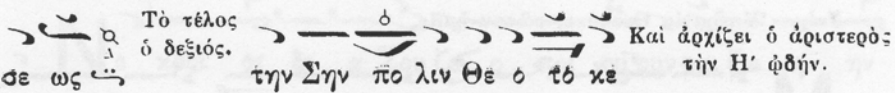
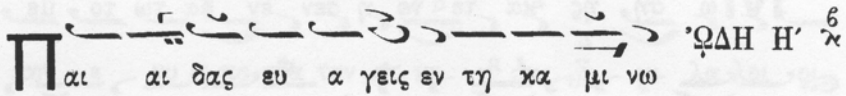
γο νυ καρ δι ι ας η μων κ κλι νον το ου σου σου Α



γνη η και σω σον τους θλι ψε σι βυ θι ζο με ε νους



η μας κ και συν τη ρη η σον. q πα α σης ε χθρων α λω

Τὸ τέλος
ὁ δεξιός. 6
σε ως την Σην πο λιν θε ο το κε Και αρχίζει ὁ ἀριστερός
την Η' φθὴν.

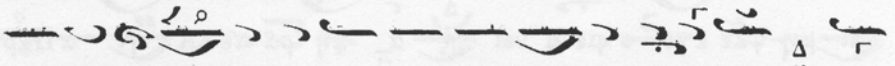
Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι νω



ο Το ο κοσ της θε ο το κου δι ε σω σα το το τε



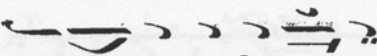
μεν τυ που με νος κ νυν δε ε νερ γου με ε νος q την οι



κου με νην α πα σαν α γει ρει φα αλ λου ου σαν τον



Κυ ρι ον υ μνει τε τα ερ γα q και υ περ υ φου ου τε



εις παν τας τους αι ω νας

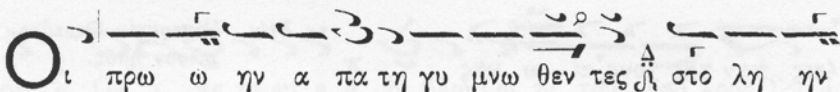
Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε 6
σῶσον ἡμᾶς. κ


 Νη δυ υ ι τον Λο γον υ πε δε ξω τον πα αν
 τα βα στα ζον τα ε θα στα σας γα λα κτι ε ξε θρε ψας κ
 νευ μα τι τον τρε φο ον τα π q την Οι κου με νην α πα
 σαν, Α γνη ω ψαλ λο ο μεν τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα
 πε ρ γα q και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω νας κ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.


 Μω ση ης κα τε νο η σεν εν θα τω το με ε
 γα μυ στη ρι ον του Το κου Σου, παι δες προ ει κο νι σαν
 του το εμ φα νε στα τα κ με ε σον πυ ρος ι στα με νοι
 και μη φλε γο ο με ε νοι, α κη ρα τε Α γι α Παρ
 θε νε q ο θεν Σε υ μνου μεν εις παν τας τους αι ω νας κ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.


 Ο ι πρω ω ην α πα τη γυ μνω θεν τας, στο λη ην

α φθαρ σι ας ε νε δυ θη μεν τη κυ ο φο ρι α Σου κ

και οι κα θε ζο με ε νοι q εν σκο τει πα ρα πτω σε ων δ

φως κα το πτευ σα α μεν δ φω το ος κα τοι κη τη η ρι ον

Κο ρη q Ο θεν Σε υ μνου ου μεν δ εις παν τας τους αι

ω νας Στίχ. Δόξα. 6

Ν ε κροι οι δι α Σου ζω ο ποι ου ουνται ζω η ην

γαρ την ε νυ πο στα τον ε κυ η σας δ ευ λα λοι οι

α λα λοι 6 κ πρω ην χρη μα τι ζο ον τες q λε προι α πο

κα θαι ρον ται νο σοι δι ω ω κο ον ται δ πνευ μα των

α ε ρι ων τα πλη θη q ητ την ται Παρ θε ε νε βρο των

η σω τη ρι α Στίχ. Και νυν. 6

Η κο ο σμω τε κου σα σω τη ρι αν δ δι η

ης α πο γης εις υ ψος ηρ θη μεν χαι ροις Παν τευ λο γη τε ⁶ κ

σκε πη και κρα ται ω ω μα ρ ται χος και ο χυ ρω μα των

με λωδουν των Α γνη η ^Δ τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα

ερ γα ρ ^{Τὸ τέλος} ^π ^{ὁ β' χορός.} και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους

αι ω νας ^{Καὶ ἀρχίζει ὁ δεξιὸς} ^{τὴν θ' ᾠδὴν.} ⁶ ΩΔΗ Θ' κ

A πας γη γε νη ης σκιρ τα τω τω Πνευ μα τι λαμ πα

δου χου με νος ⁶ κ παν η γυ ρι ζε τω ω δε ρ α υ λων ^π

No ο ων φυ σις γε ραι ρου σα κ την I ε ραν παν η ⁶

γυ ριν της Θε ο μη η το ο ρος ^Δ κ και βο α α α α

α α τω χαι ροις παμ μα κα ρι στε κ Θε ο το ο κε ⁶

^{Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,} ⁶ ^κ
^{σώσον ἡμᾶς.}
A γνη η α ει παρ θε νε

να Σοι πι στοι το χαι ρε κραυ γα ζο μεν οι δι α Σου

ου της χα ραε⁶ κ με το χοι γε νο με νοι της α ι δι ου κ

ρυ σαι η μα ας παι ρα σμου⁶ κ βαρ βα ρι κης α λω σε ως

και πα σης αλ λης πλη γη ης^Δ δι α πλη η η η

η η θο ος Κο ρη πα ρα πτω σε ων κ⁶ ε πι ου ου σης βρο

τοις α μαρ τα νου σιν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς. ⁶κ

Ω φθης φω τι σμο ος η μων και βε βαι ω σις ο

θεν βο ω μεν Σοι⁶ κ χαι ρε Α στρον α δυ υ τον q ει σα γον

κο ο σμω τον με γαν Η λι ον κ⁶ χαι ρε Ε δεμ α νοι ξα

σα την κε κλει σμε ε νην Α γνη η^Δ χαι ρε στυ υ υ

υ λε ε πυ ρι νε ει σα γου σα⁶ κ εις την α νω ζω ην το αν

θρω πι νον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς. ⁶κ

Σ τω μεν ευ λα θω ως εν Οι κω Θε ου η μων και

εκ βο η σω μεν ⁶ και ρε κο σμου Δε σποι να ρ και

ρε Μα ρι ι α Κυ ρι α πα αν των η μων ⁶ και ρε η

μο νη α μω μος εν γυ ναι ξι και κα λη η ^Δ και ρε

σκε ε ε ευ ο ο ος ^ζ και μυ ρον το α κε νω τον ^ν δι ε πι

Σε κε νω θε ε ε εν εις ⁶ δε ξα με νον *Στίχ.* Δόξα Πατρί... ⁶ και

Η ⁶ πε ρι στε ρα α ⁶ και η τον Ε λε η μο να

α πο κυ η σα σα ⁶ και ρε Α ει παρ θε ε νε ρ Ο αι

ων πα αν των και ρε το καυ χη μα ⁶ και των α θλη των στε

φα νω μα ^Δ και ρε α παν τω ων τε ^Δ των Δι και αι αι αι

αι αι ω ων θει ον εγ κα λω πι σμα ⁶ και η μων των πι

στω ων το δι α σω σμα ⁶ *Στίχ.* Καὶ νῦν... ⁶ και

Φ ⁶ ει σαι ο θε ο ος της κλη ρο νο μι ας Σου ⁶ και τας

α μαρ τι ι ας η μων ρ πα σας πα ρα βλε πων
 νυν ρ εις του το ε ε χων εκ δυ σω που σαν Σε κ την
 ε πι γης α σπο ρως Σε κυ ο φο ρη σα α σαν δι α
 με ε ε ε ε γα α ε λε ος θε λη σαν τα κ μορ φω
 θη ναι Χρι στε ε το αλ λο τρι ο ο ο ο ο ν

Κατά τὴν α', β', γ' καὶ δ' Παρασκευὴν, μετὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο τροπάριον ψάλλεται τὸ Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῃ» ἀργῶς εἰς ἀρχαῖον Βυζαντινὸν μέλος, ὡς καταχωρίζεται κατωτέρω, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ὠρισμένη στάσις τῶν Οἰκῶν κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ (σελ. 5) εἰρημένα. Τῇ δὲ Ε' Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν, ψαλλομένου ὁλοκλήρου τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου μετ' Ἀποδείπνου, μετὰ τὸ τελευταῖον τροπάριον τῆς θ' φθῆς τοῦ Κανόνος (1) ψάλλεται τὸ Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῃ» σύντομον δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ τελευταία (Δ') στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ Τρισάγιον. — «Τῇ Ὑπερμάχῃ» (χῦμα). — Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. — Ἀσπιλε, ἀμόλυντε. — Ἀπόλυσις καὶ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» «Τὴν ὁραϊότητα».

Μέλος ἀρχαῖον Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη (Τετράσημοι) χ

Τ η Υ υ πε ε ε ε ε κ ε ε ε ε
 Ως λυ υ τρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 λε ε ε ε ε ε ερ μα α α α α α α ρ
 ρω ω ω ω ω ω ω ω θει ει ει ει ει ει ει
 α α α α α α α α α α α α α α
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(1) Ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἶναι ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου († 883).

α α α α α χω ω ω ω ω ω ω
 ει ει ει ει ει σα α α α α α α

ω ω στρα α α στρα τη η γω ω ω ω ω
 α α τω ω ω των δει ει νω ω ω ω ω

τα α α α α α α α α α α α α α α α
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

κη η η η η η η η η η η η η η η η
 ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

η η η η η η η η η η η τα νι κη η
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

τη η κ η η η η η κ η η η
 στη η η η η η η η η η η η η

ρι ι ι ι ι ι ι κ ρι ι ι τα νι ι κη τη η
 ρι ι ι ι ι ι ρι ι ι ευ χα α ρι στη η

ρι α α ρα α α α α
 ρι α α ρα α α α α

A να α α α α α α
 Αλλ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Εκ πα α α α α α α α α α α

1 ο ο ο ο λ ο ο ο ο ο ο ο ο

1 θε ε ο το ο κε ε ε ε ε ε ε ε ε

1 ε ε ε Δ λ ε

2 α α α α λ α α α α α χ η η η α α
3 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ ω ω ε ε

2 προσ μα α χ η η το ο ο ο ο ο ο ο ο ο
3 λευ θε ε ρ ω ω σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

2 ο ο ον Δ λ
3 ο ο ον

(N) να α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ λ (Π) α α α α α

α α κρα α α α α α α λ α α α α α

α α α α α α α α α α α I να κρα

ζω ω Σοι π Χαι αι αι αι αι η αι αι αι ρε ε ε ε

Χαι αι ρε ε Νυ υ υ υ υ υ υ υ Χαι ρε Νυ υ

(N) υ υμ φη η δ Α νυμ φε ε ε ε ε λε ε

ε ε ε ε ε ε ε Α νυμ φε ε ε

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Τὸ αὐτὸ Κοντάκιον ἀργοσύντομον ἐπὶ τῇ δάσει τοῦ ἀρχαίου
παρὰ Ἑμμ. Φαρλένα.

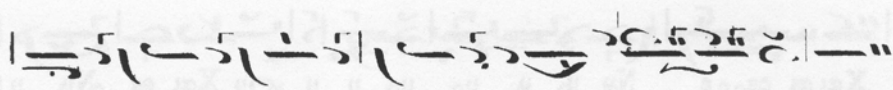
η υ υ πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Ως λυ υ τρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

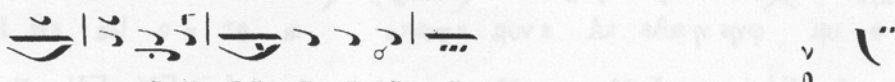
λε ε ε ε ε ε ε ε ερ μα α α α α
ηω ω ω ω ω ω ω ω ω θει ει ει ει ει

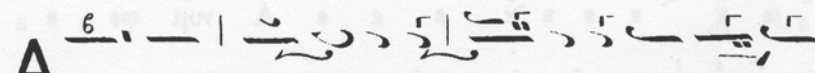
α α α α α α α α α χω ω ω ω δ Στρα
ει ει ει ει ει ει ει ει ει σα α α α των

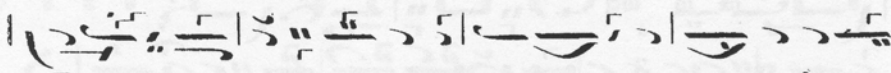
τη η γω ω ω ω ω ω ω ω Δ τα α α α α
δει ει νω ω ω ω ω ω ω ων Ε ε ε ε ευ

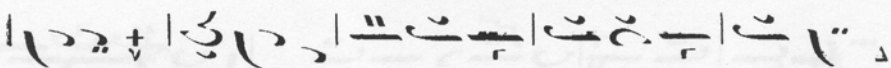
Νι κη η τη η η η η η η η
χα ρι ι στη η η η η η η η η

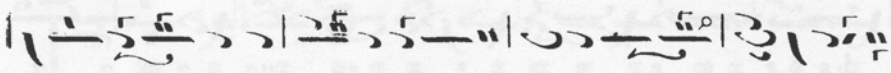

 η η η η η η ρι ι ι τα νι ι κη τη η
 η η η η η η ρι ι ι ευ χα α ρι στη η

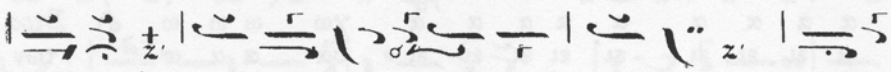

 ρι α α α γα α α α α


A 
 να γρα α α α α α α φω ω ω
 Αλλ ως ε ε ε ε ε ε ε χου ου ου
 Εκ παντοι οι οι οι οι οι οι οι ω ω ων


 Σοι οι οι οι οι οι οι οι οι η πο ο λι ις
 σα α α α α α α α α το κρα α α α
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε κιν δυ υ υ υ


 Σου Θ ε ο ο το ο ο ο ο ο ο
 τος Α προ ο σ μα α α α α α α
 νων Ε λε ευ θε ε ε ε ε ε ε


 Θε ε ε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο Θε ο ο
 Α α α προ ο σ μα α α α α α α α Α προ ο σ
 Ε ε ε λε ευ θε ε ε ε ε ε ε ε Ε λε ευ


 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 μα α α α α α α α α α α α
 θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε


 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 α α α α α α α α α α α α
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

να κρα α α α α α α ζω ω ω Σοι π q

Χαι αι αι αι αι αι αι αι ρε ε Χαι ρε Νυ υ υ υ υ υμ

φη η η A νυ υ υ υ υ υμ φε ε ε A νυμ

υμ φε ε ε ευ τε ε ε χ χ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον δίχορον. Ὡ (Δίσημοι) χ

Τ η υ περ μα χω Στρα α τη γω τα νι κη τη η

ρι α κ Ως λυ τρω θει σα τω νδαι νων ευ χα ρι

στη η ρι α κ A να γρα φω Σοι η πο λεις Σου Θε

ο το κε Ὡ Αλλ ως ε χου σα α το κρα τος α προσ

μα α χη τον ⁶ Εκ παν τοι ων με κιν δυ νων ε λευ

θε ρω ω σον ^Δ I να κρα ζω ω Σοι ^Δ Χαι ρε Nu υμ φη

A νυ υμ φευ τε ε ε ε ^ν "Ετερον ^Δ

Τ η υ περ μα α α χω ^π Στρα α τη γω τα

νι κη τη ρι α ⁶ ^κ

Ω ^ς λυ τρω θει ει ει σα ^π τω ων δει νων ευ

χα ρι στη ρι α ⁶ ^κ

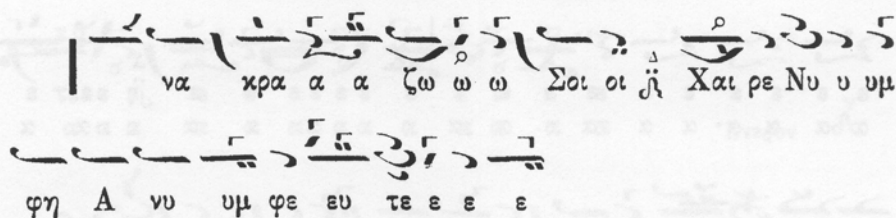
A ⁶ να γρα φω Σοι ^Δ η πο ο λι ις Σου θε ο

το κε ^ν ^Δ

A λ λως ε ε ε χου σα α το κρα τος α προσ

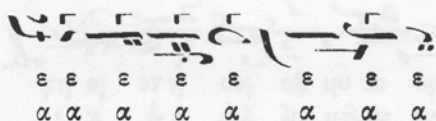
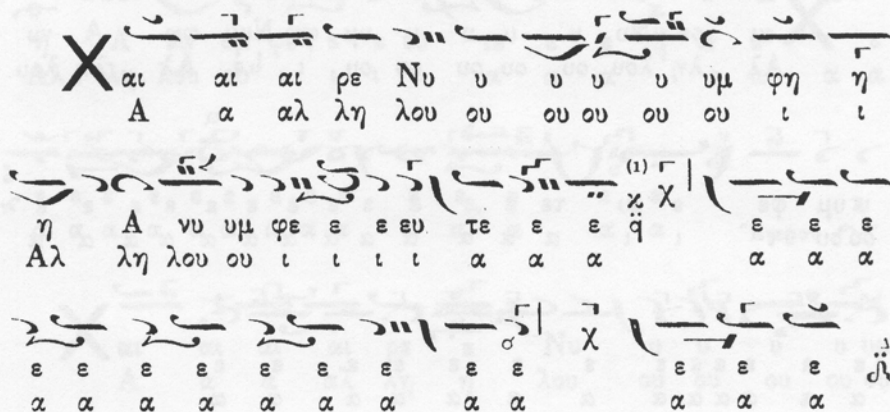
μα χη τον ⁶ ^κ

E κ παν τοι ω ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ^ν ^Δ

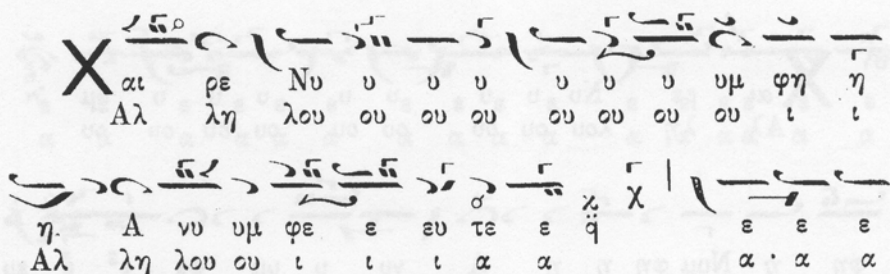


ΕΠΩΔΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

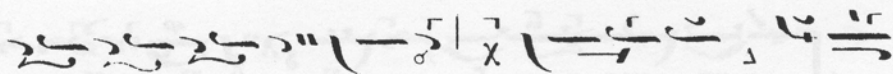
«Χαῖρε Νύμφη» καὶ «Ἀλληλούϊα» ἦ (Δίσημοι) Ḳ

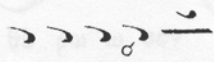


Ἔτερον ἦ

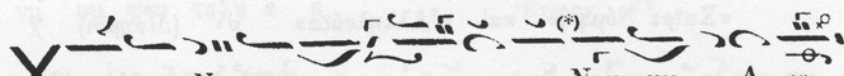


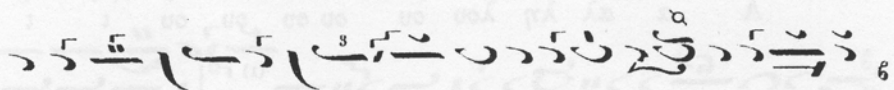
(1). Ἡ χρονικὴ ἀγωγή (Ḳ) δίδουσα ταχύτεραν τὴν ὥθηον καθιστᾷ τοὺς μετ' αὐτὴν πρώτους χρόνους βραχυτέρους τῶν προηγουμένων οὐχὶ ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἡμισυ, ἀλλὰ κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$, οὕτως ὥστε τρεῖς πρώτοι χρόνοι νὰ ἰσοδυναμῶσι πρὸς δύο, εἰς δὲ πρὸς τέσσαρας. Ἐπομένως ἡ ἀνωτέρω γραμμὴ, ἡ περιεχομένη μεταξὺ τῶν δύο χρονικῶν ἀγωγῶν (Ḳ καὶ Ḳ) καὶ 12 πρώτους χρόνους περιλαμβάνουσα, ἀποτελεῖται ἀπὸ 4 δισημίους ἤτοι 2 τετρασήμους πόδας.

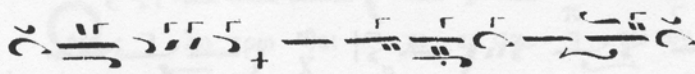

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α α α α α

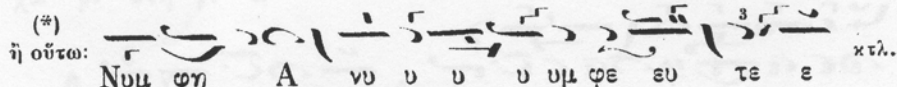

 ε ε ε ε ε
 α α α α α

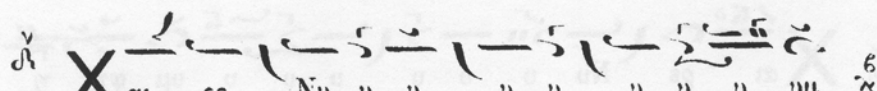
Ἄλλον

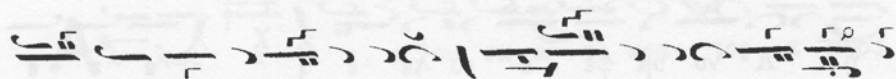

 αι ρε Νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ιε Αλ λη λου

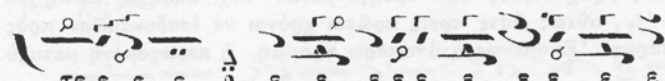

 υ
 ου ου ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α α α


 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α α α α α

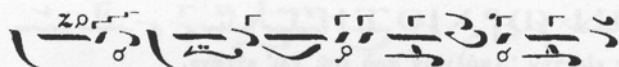
(#)
 ἡ οὕτω: 
 Νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ιε Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι α α


 αι ρε Νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

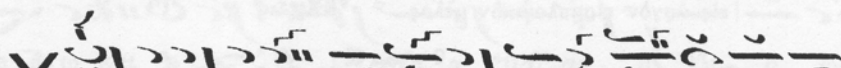

 φη η Νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ι ι ι Α αλ αλ λη λου ου ου ι ι ι ι ι ι

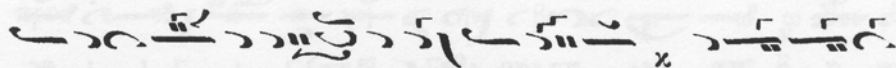

 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α α α α α

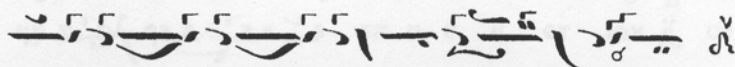
Ἄλλον
Τέλος


 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α

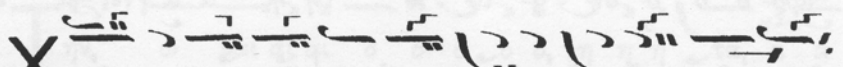
Ἄλλον ἄλλον

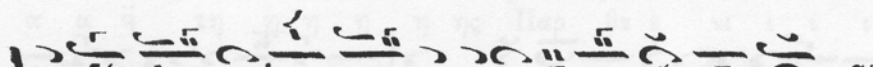

 Χαι ρε ε Νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μ φ η η
 Αλ λη η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι

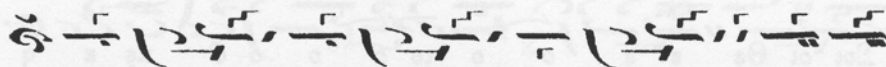

 η Α νυ υ μ φ ε ε ε ε υ τε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Αλ λη λου ου ι ι ι ι α α α α α α α α



 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α α α α α

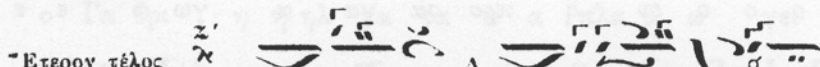
Ἄλλον ἄλλον


 Χαι αι αι αι ρε ε Νυ υ υ υ υ υ μ
 Α α α α λ λη η λου ου ου ου ου ου


 φ η η η η Α νυ υ μ φ ε ε ε υ τε ε ε ε
 ι ι ι ε Αλ λη λου ου ι ι ι α α α


 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α α α α α


 ε ε
 α α


 Ἄλλον τέλος
 ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α

“ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ,”

Ψαλλόμενον εἰς τὴν Ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν».

Τὸ παρὸν τοῦ Διδασκάλου Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος (1814)

εἰς ἀργὸν εἰρημολογικὸν μέλος.

Ἦχος γ' ᾠή λ

Την ω ραι αι ο ο ο ο τη η η τα α α
 α α ᾠ τη ης πα αρ θε ε νι ι ι ι ι ας
 Σου ου ου ᾠ και το υ υ υ πε ε ε ε ρ λα α αμ
 προ ο ο ο ον ᾠ το ο τη ης α α γνει ει ει
 ει ει ας Σου ου ου ᾠ ο Γα βρι η η ηλ κα
 τα α α πλα α α γει εις ᾠ ε βο ο ο ο ο α α α
 Σοι οι θε ε ε ο ο το ο ο ο ο κε ε ρ
 ποι οι οι ο ον Σοι ε ε ε γ κω ω ω ω ω μι ι ι
 ο ο ο ο ον ᾠ προ σα γα α γω ω ε ε
 πα α α α α ξι ο ο ον ᾠ τι ι δε

ο νο ο ο μα α σω ω ω ω Σε ε ῥ α πο ρω

ω ω ω και ε ε ξι ι στα α μαι αι ῥ Δι ο ως

προσ ε τα α α γη η ην βο ω ω ω ω Σοι ῥ

Χαι ρε ε η η Κε ε χα ρι ι ιτω με ε νη η η

η η η η η

Τὸ αὐτὸ διεσκευασμένον.

ῥ ῥ

Τ ην ω ραι αι αι ο ο ο ο ο τη η η τα α α

α α ῥ τη η η η η ης Παρ θε ε νι ι ι ι

ι ι ι ας Σου ου ου ῥ και το υ υ υ πε ε

ε ε ρ λα α α μ προ ο ο ο ο ν ῥ το ο ο ο ο ο

της α α γνει ει ει ει ει ει ει ας Σου ου ου ῥ

ο Γα θρι η η η λ κα τα α α πλα α α γει εις ῥ

ε βο ο ο ο ο α α α Σοι οι θε ε ε ο ο ο

το ο ο ο ο ο κε ε ε q Ποι οι ο ον Σοι ε ε ε γ κ ω ω

ω ω ω μι ι ι ο ο ο ο ον q προ σα γ α α α γ ω ω

ε ε πα α α α α α α ξι ο ο ον j

τι ι ι ι ι δε ε ο νο ο ο μα α α α

ω ω ω Σε ε ε q α πο ρ ω ω ω ω ω και

ε ε ξι ι στα μαι ρ Δι ο ως προ ο σ ε τα α

α α γ η η η η ν βο ω ω ω Σοι q Χαι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρε ε q η

Κε ε χα ρι ι ι τω με ε ε ν η η η η

«Τὴν Ὁραϊότητα» σύντομον. (ἀργῶς) χ γ Τρίσημοι
μετὰ δισημῶν

Τ ην ω ραι ο τη τα α α α q της παρ θε

νι ι ας Σου j και το υ περ λαμ προ ο ο ον q















Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΕΝ ΟΡΘΡΩ

(Ἐνιαχοῦ ὁ Ἀκάθιστος ψάλλεται μετ' Ὁρθρου).

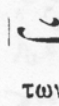
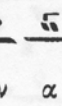
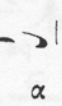
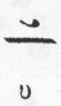


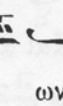
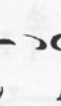
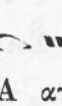
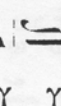
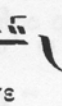
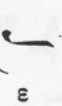
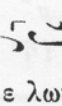
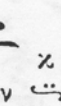
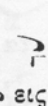
§ 3. Ὁ Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς—Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης: (Ὡς Ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα) τὰ ἐξῆς: Ἅγιος ὁ Θεός... Πάτερ ἡμῶν,—Κύριε, ἐλέησον (δωδεκάκις),—Δόξα καὶ νῦν—Δεῦτε προσκυνήσωμεν—Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως... καὶ «Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει Σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς...»,—Τρισάγιον,—Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου κτλ. τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑξαψάλμου, οὗ ἀναγνωσθέντος, ὁ Ἱερεὺς τὴν Μεγ. Συναπτὴν «Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ἀρχόμεθα τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου διὰ τοῦ Ἀπολυτικίου «Τὸ προσταχθέν μυστικῶς», οὕτως προτάσσομεν τὸ «Θεὸς Κύριος» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ (σ. 6), καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Α' Στάσις τῶν Οἰκῶν. Εἶτα τὸ Ἀργὸν «Τῇ Ὑπερμάχῃ» καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Β' Στάσις τῶν Οἰκῶν, μεθ' ἣν καὶ πάλιν «Τῇ Ὑπερμάχῃ» σύντομον δίχορον. Ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἴτησιν καὶ ἀναγινώσκειται ὁ 50ὸς ψαλμὸς «Ἐλθέσόν με ὁ Θεός...». Εἶτα ψάλλομεν τὴν α' καὶ γ' ψδὴν τοῦ Κανόνος «Ἀνοίξω τό στόμα μου» μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τέλει ἐκάστης ψδῆς (σελ. 10). Αἴτησις, «Τῇ Ὑπερμάχῃ» σύντομον δίχορον καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Γ' Στάσις τῶν Οἰκῶν. Αὐτὴς «Τῇ Ὑπερμάχῃ», Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

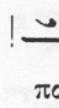
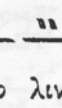
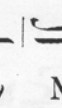
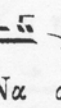
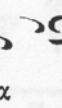
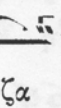
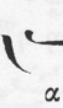
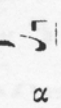
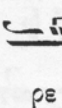
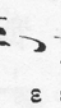
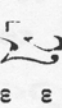
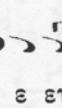
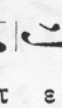
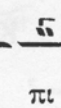

Ἦχος α' «Τὸν τάφον Σου Σωτήρ». Κε. (Τετράσημοι) χ

Ο > |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |

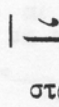
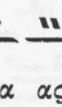
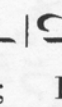
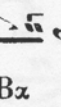
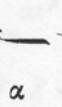
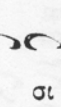
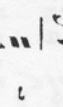
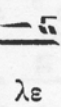
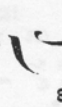
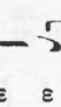
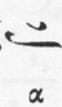
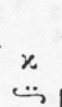
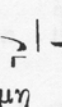
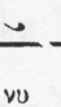
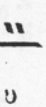
Με γας Στρα α τη η η η γο ο ο ο ος

 |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |

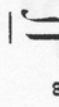
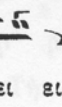
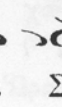
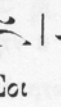
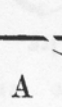

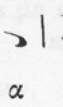
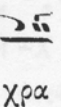
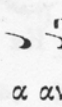
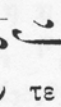
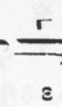
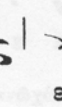
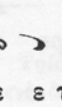
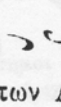

των α α υ υ λω ων Α αγ γε ε ε λων εις

 |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |

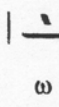
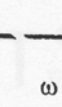
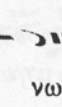
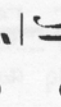
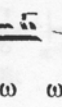
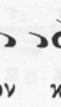
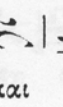
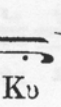
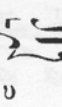
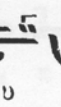

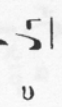
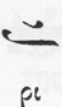

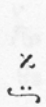
πο λιν Να α ζα α α ρε ε ε ε ε ετ ε πι ι

 |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |

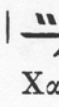
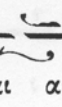
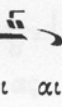
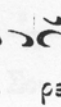
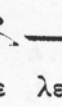
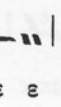

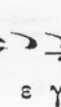
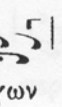
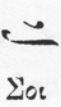
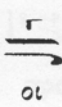
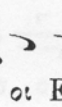
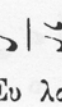
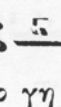
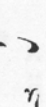
στα ας Βα α σι ι λε ε ε α μη νυ υ

 |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |

ει ει Σοι Α α α χρα α αν τε ε ε ε των Αι

 |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |

ω ω νω ω ων και Κυ υ υ υ υ ρι ον

 |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |  |

Χαι αι αι ρε λε ε ε ε γων Σοι οι οι Ευ λο γη η

με ε νη η Μα α ρι ι ι α A κα

τα α λη η η πτο ο ον και α α νε ερ μη η νε

ευ το ον βα α α θος βρο τω ω ω ω ων η

η A α να α α κλη η η η σι ι ις

Καὶ συνεχίζεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ἀπὸ τῆς Δ' ᾠδῆς «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ» μέχρι τῆς ΣΤ' (σελ. 14). Εἶτα ψάλλομεν τὴν 5' ᾠδὴν τῶν δύο Τετραψιδίων.

1) Τοῦ Α' Τετραψιδίου ᾠδὴ 5'. Ὑψος λ π Δι
(Εἰρημός: «Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν»)

A γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

A θλουντες οι Μαρ τυ ρες και ως λι θοι εκ λεκτοις

ε πι γης κυ λι ο με νοι οι κο δο μι αν α πα σαν

του ε χθρου τε λει ως κα τε στρε ψαν και Να οι Θε ου ου

ε χρη μα τι ι σα αν

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦμας ἱκετεύομεν, τοὺς τὸν δρόμον τὸν καλόν, τετελεκότας Μάρτυρες· τὸν τῆς νηστείας δρόμον, τρέχειν ἡμᾶς καλῶς ἐνισχύσατε, ἀρετῶν τελειώσαι· διαλάμποντας.

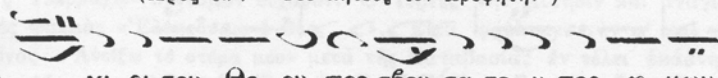

Στίχ. *Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.*

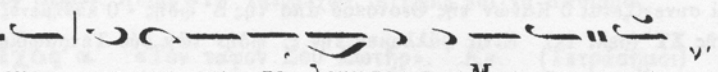

Τοὺς δούλους Σου Δέσποτα, μεταστάντας ἀπὸ γῆς, πρὸς Σὲ τὸν Ὑπεράγαθον, Σῆς βασιλείας ποιήσον κοινωνοὺς, τῶν θεῶν Μαρτύρων Σου, ἱεραῖς μεσιτείαις Πολυέλεε.

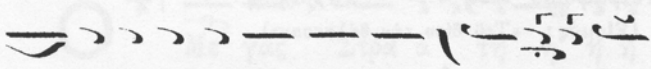

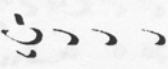
Στίχ. *Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.*

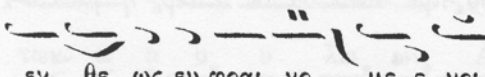
Ἡ μόνη Πανύμνητος, τοῖς ὕμνοσί Σε πιστῶς, ἀμαρτημάτων ἄφεςιν, καὶ χαρισμάτων θεῖαν δικνομήν, δοθῆναι ἐκέλευε, τὸν Πανάγιον Λόγον Μητροπάρθενε.

2) Τοῦ δ' Τετραψύχου Ὁδῆς. Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Κε
(Πρὸς τό: «Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην»)

Α  
γι οἱ του θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

Τ  
την μνη μην εκ τε λουντες των Μαρ τυ υ ρων η η Κυ

  
ρι ω α να πεμ ψω μεν τους υ υ υ μνους q ση με ε ρον


εν θε ως ευ φραι νο με ε νοι

Στίχ. *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.*

Τὰ ξίφη καὶ τὸ πῦρ μὴ πτοηθέντες, θαρροῦντες ἐν τῇ πίστει, Ἀθλοφόροι ἐνδοξοὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. *Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι*

Τριάδα τοῖς προσώποις ἀνομνῶ Σε, Μονάδα κατ' οὐσίαν προσκυνῶ Σε, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Στίχ. *Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...*

Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων εὐφημία ὑπάρχεις, ὅτι ἔτεκες Παρθέने, Χριστὸν τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Θανάτῳ τὴν ζωὴν ἀντιλαμβάνοντες, σκιρτᾶτε τὰ Οὐράνια οἰκοῦντες, Ἀθλοφόροι ἐνδοξοὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. *Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.*

Θανάτου καὶ ζωῆς ὁ κυριεύων, τοῖς πίστει μεταστάντας ἐκ τοῦ βίου, Χριστέ, σὺν Ἁγίοις Σου ἀνάπαυσον.

Ο Εἰρμός. $\frac{\chi}{\eta}$ $\frac{\gamma}{\chi}$

Του κη τους τον Προ φη την ε λυ τρω ω σω γη ε

με δε Εκ βυ θου α μαρ τη μα των η A να γα α γε Κυ ρι ε

και σω ω σο ον με

Εἶτα «Τῇ Ὑπερμάχῃ» δίχορον σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Δ' Στάσις τῶν Οἰκων. Εὐθύς δὲ «Τῇ Ὑπερμάχῃ» (χῆμα), τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Ζ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου («Ὅκ ἐλάτρευσαν») (σελ. 21) καὶ τῶν δύο Τετραψιδίων.

1) Τοῦ α' Τετραψιδίου Ὁδὴ Ζ'. $\frac{\lambda}{\pi}$ $\frac{\gamma}{\chi}$ Δι

(Εἰρμός: «Δροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον»)

A γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων Δ

H υ περ φω τος ο μη γυ ρις των θει ων Σου Μαρ τυ

ρων Πο λυ ε λε ε $\frac{\epsilon}{\gamma}$ εν τω φω τι Σου τω α δυ τω

νυν πε ρι πο λει Δ $\frac{\gamma}{\chi}$ Αυ των ι κε σι ι αις φω τι

σμον Δ $\frac{\gamma}{\chi}$ α μαρ τι ων τε ι λα σμον πα ρα σχου πα σι Χρι στε ε

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὥρατος ὁ καιρός, ὃν ἡμῖν δέδωκας, τῆς ἐγκρατείας, Κύριε· ἐν ᾧ οἴκτειρον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθός, εὐχαῖς τῶν Ἀγίων Ἀθλητῶν, τῶν τὰ ὥρατα καὶ Σεπτά, στερξάντων Πάθη Σου.

Στίχ. *Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνίστασθαι.*

Διελθόντας πολυῶδονον κλυδώνιον, τοῦ βίου τοὺς οἰκέτας Σου, ἐγκαθόρμισον εἰς λιμένα Δέσποτα ζωῆς, ὅσων μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν. Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πτετέρων ἡμῶν.

Στίχ. *Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς*

Ἡ τοῦ Νόμου τὸν Δοτήτρα, Ἀειπάρθενε, κυήσασα ἰκέτευε, τὰς ἀνομίας ὑπεῖραι πάσας ἐν χαιρῷ, τῷ νῦν ἐνεστῶτι, τοῖς καλῶς προαιρουμένοις ἐξασκεῖν, θείας νηστείας σπουδῇν.

Ἡ Ζ' ᾠδὴ τοῦ δευτέρου Τετραψδίου. Ὑχος πλ. α' Κε.

Εὐλο γη τος εἰ ο Θε ος ο δει εἰ ξας γεν ναι αι
ους γη υ περ Σου α θλουν τας τους Μαρ τυ ρας η Ο
Υ περ υ μνη η τος και Υ περ εν δο ο ξος

Στίχ. *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, προσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τοὺς Ἀθλοφόρους πρέσβεις ἡμῖν εἰς Σὲ παρασχόμενος, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. *Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ εἰς μὲν τῇ φύσει, προσώποις δὲ τρισὶ γνωριζόμενος, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Καὶ νῦν καὶ δεῖ...

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τεχθεὶς ἀσπόρως, καὶ τὴν Τεκοῦσαν δείξας ἀγενέουσαν, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ θήρας φιμώσας, καὶ σθέσας πῦρ εἰς δόξαν τῶν Ἀγίων Σου, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. *Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ ἀπὸ θανάτου, εἰς ἄπειρον ζωὴν μεταθέμενος, τοὺς πιστεῖ Σοι ἐν βίῳ λειτουργήσαντας.

Ὁ Εἰρμός. η

Εὐλο γη το ο ος εἰ εἰ ο Θε ος ηη ο βλε

ε πων α θυ υσ σουσ ηη ο κα θη με νοσ ε πι των Χε ρου

βιμ q ο Γ περ υ μνη η τοσ και Γ περ εν δο ο ξοσ q

Εἶτα ψάλλεται ἡ Η' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου «Παῖδας εὐαγαίς...» (σελ. 23) καὶ ἐτακολουθεῖ ἡ Η' ᾠδὴ τῶν Τετραφιδίων.

Τοῦ α' Τετραφιδίου ᾠδὴ Η'. **Ἦχος πλ. β'.** Δι.

(Εἰρμός: «Ἐκ φλογέσ τετς Ὀσλοῖς»)

Α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

Τ ων Α γι ι ων Μαρ τυ υ υ ρων τα κα τορ θω μα

τα ε που ρα νι οι Νο ο ο εσ υ περ ε θαυ μα σαν

του των προ σευ χαις τα ε λε η Σου Δε σπο τα εν η μιν

πλου σι ως θαυ μα στω σο ον Οι κτιρ μον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπερ ἡμῶν.

Οἱ τὸ πῦρ θεῖα δρόσφ καταπατήσαντες, Ἀθλήται τοῦ Κυρίου ἀξιοθαύμαστοι, ῥύσκατε ἡμᾶς τοῦ πυρός τοῦ κολάζοντος, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θερμαῖς ὁμῶν πρεσβεΐαις.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

ὑπεράγαθε Λόγε τοὺς ἐκδημήσαντας, ἐξ ἡμῶν Ὁρθόδοξους ζωῆς ἀξίωσον, τῆς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀγίας λαμπρότητος, ταῖς τῶν καλλινίκων, Μαρτύρων ἰκεσίαις.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκεσίαις Οἰκτίρμον τῆς Κυρησάσης Σε, καὶ ἀγίων Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων Σου, φώτισον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς τοῦ δοξάζειν Σε, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ δ' Ἑτραψίδου Φδὴ Η'. ὙΉχος πλ. α' Κε ρ

(Εἰρημός: «Τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως»)

Α γι ο ι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων ρ

Χ ο ροι Μαρ τυ ρων Α γι ο ι η η μνη σθη τε των πο ο

θω α νυ μνου συν των υ μας ρ και υ περ υ ψου συν των

εις παν τας τους αι ω ω ω ω ω νας

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ξίφει τυμπανιζόμενοι, ἔχαιρόν οἱ Μάρτυρες, ὕμνουντες Χριστόν, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον (').

Ξενοπρεπῶς μερίζεται, ἡ Τριάς, καὶ μένει ἀμερῆς ὡς Θεός. Ἦν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ δεῖ...

Παρθένος δρέφος τέτοκε· Θεὸς γὰρ ἐκ ταύτης ἐγγενθρώπησε. Πᾶσα σὰρξ ὑμνεῖτω Αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στῆλαι ἀνδρείας ὥφθησαν, πτώσιν διαδόλου θριαμβεύοντες οἱ Μάρτυρες ὕμνουντες, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

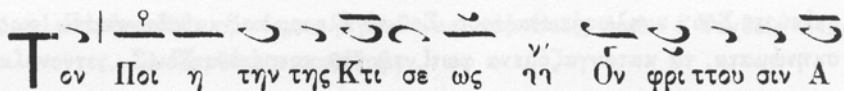
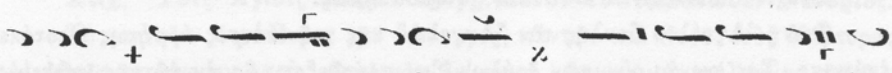
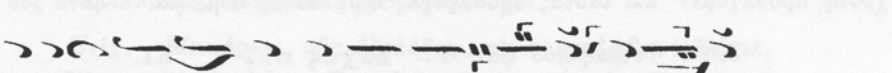
Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τὸν Ἀβραὰμ κολπώσασθαι, ἀξίωσον Κύριε τοὺς δούλους Σου, πίστει μεταστάντας, πρὸς Σὲ καὶ τῇ ἐλπίδι.

Α ι νου μεν Ευ λο γου ου μεν και προσ κυ νου μεν

τον Κυ ρι ον ρ

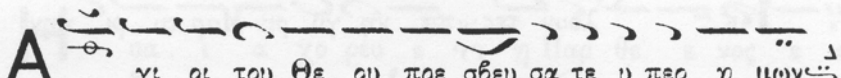
(1) Εἰς τὴν Η' φδὴν τῶν Κανόνων ἀντὶ τοῦ «Δόξα Πατρί» ψάλλεται ὁ στίχος «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον».

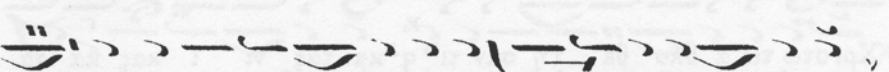
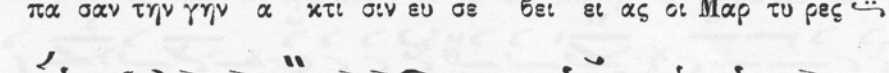
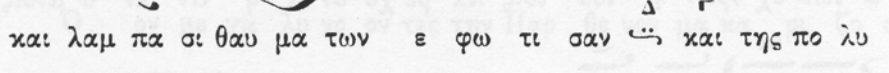
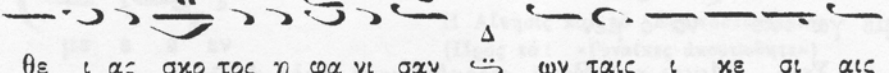

 Τον Ποι η την της Κτι σε ως γη ὄν φριττου σιν Α

 γγε λαι υ μνει ει τε λα οι ρ και υ περ υ φου

 ου τε εις παν τας τους αι ω ω ω να α α ας

Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' φδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου «Ἀπαρ γηγενίς» (σελ. 26) καὶ ἀπακολουθεῖ ἡ Θ' φδὴ τῶν Τετραψιδίων.

Τοῦ α' Τετραψιδίου Ὡδὴ Θ'. Ἦχος πλ. β'. Δι.

(Εἰρημός: «Θεόν ἄνθρωποις»)


 Α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

 Ω φω ως Η η η λι ος α να τει λαν τες

 πα σαν την γην α κτι σιν ευ σε βει ει ας οι Μαρ τυ ρες

 και λαμ πα σι θαυ μα των ε φω τι σαν και της πο λυ

 θε ι ας σκο τος η φα νι σαν ων ταις ι κε σι αις

 ο Θε ος η μας ε λε η η σο ον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρατὸς Μαρτύρων ἀκαταγώνιστος, πάντας ἡμᾶς ἐνίσχυσον καλῶς ἀγωνίσασθαι, καὶ τελῆσαι Νηστείας τὸ στάδιον, ὅπως ἐνθέου βίου ἔργα τελέσαντες, μέτοχοι γενώμεθα ζωῆς, ἀγαλλιώμενοι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἡ Σὴ φθασάτω χρηστότης Κύριε, τοὺς ἐξ ἡμῶν φρικώδει μεταστάντας

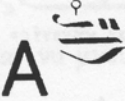
κελεύσει Σου· κυκλωσάτω αὐτοὺς Σοῦ τὸ ἔλεος, καὶ καθοδηγησάτω πρὸς τὰ σκηνώματα, τὰ καταυγαζόμενα φωτί, τῷ τοῦ προσώπου Σου.

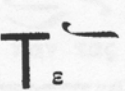
Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

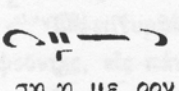
Φωνῇ Ἀγγέλου βουλῆς τὸν Ἀγγελον, τῆς τοῦ Πατρὸς ἀρρήτως Θεοτόκε ἐκύηται. Τὰς φωνὰς οὖν τῶν δούλιον Σου πρόσδεξαι, ἃς ἐν τῷ τῆς νηστείας χρόνῳ προσάγομεν· καὶ ταύτας προσάγαγε Θεῷ, ὥσπερ θυμίαμα.

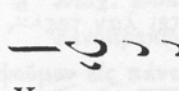
Τοῦ 6' Τετραψάλτου ᾠδὴ Θ'. Ἦχος πλ. α' Κε.

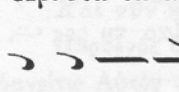
(Εἰρμός: «Ὁσὰ χρόνους»)

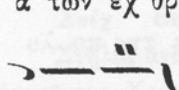

 γι οἱ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν


 λουν τες πανηγυρίν Μαρτυρικὴν


 σηήμερον λαοὶ ἡσυχίῃ σωμασμένον ὠδαίς μελποντες


 Χριστῷ τῷ ἀθλοθετῇ τῇσαντι ἡμῖν καὶ τὰς νικησάσας


 αὐτῶν ἐκθρῶν ἡμῶν τοῖς παρρησιαζομένοις ὅτι ὄν ἐν ὑμῖν


 μεγαλυνόντες

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅνυχι ξεόμενοι, καὶ τμηθέντες, ξίφει μεληδόν, συνήφθητε τῷ Χριστῷ, ἀγαπητικῶς, πανεύφημοι Μάρτυρες. Διὸ καὶ νῦν, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀγαλλόμενοι, ὑπὲρ πάντων ἱκετεύσατε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Ὁμοουσιότητι, ἀνυμνῶ Σε, ἀναρχε Τριάς, σεπτῇ ζωαρχικῇ, ἀτμητῇ Μονάς· Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητὴς, Λόγε καὶ Υἱέ, Πνεῦμα ἅγιον, ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὁμνοῦντάς Σε.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀείνῃς.

Ὑπὲρ νοῦν ὁ Τόκος Σου, Θεομήτορ· ἄνευ γὰρ ἀνδρός, ἡ σύλληψις ἐν

Σοί, καὶ Παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γὰρ Θεός, ἐστὶν ὁ Τεχθεΐς· Ὅν μεγαλύνοντες, Σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

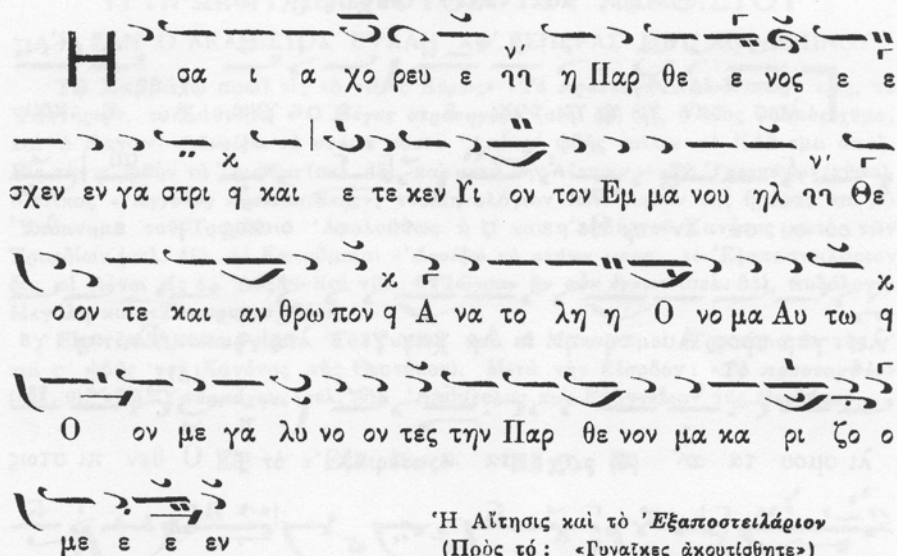
Στίχ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Τὸ γενναῖον στράτευμα, τοῦ Ἄνακτος, πάντων καὶ Θεοῦ, τοὺς Μάρτυρας ἐν ᾧδαίς, στέψωμεν λαοί· αὐτοὶ γὰρ ἐνίκησαν, δαιμονικὰς φάλαγγας σαφῶς· οὓς ἀναμέλποντες, τὸν Δεσπότην μεγαλύνομεν.

Στίχ. *Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε.*

Ὅταν πᾶν τὸ πλάσμα Σου, ἀναστήσῃ, κρίνεσθαι Χριστέ, οὓς προσελάβου καὶ νῦν, δούλους Σου πιστούς, ἐλέησον σύγγνωθι, τὰ ἐν βίῳ, πταίσματα αὐτῶν, καὶ σὺν Ἁγίοις Σου, ἀναπαύων εἰς αἰῶνας αὐτούς.

Ὁ Εἰρμός. $\begin{matrix} \times & \neg \\ \eta & \chi \end{matrix}$



 Η σα ι α χο ρευ ε ἡ η Παρ θε ε νος ε ε

 σχεν εν γα στρι η και ε τε κεν Υι ον τον Εμ μα νου ηλ η η Θε

 ο ον τε και αν θρω πον η Α να το λη η Ο νο μα Αυ τω η

 Ο ον με γα λυ νο ον τες την Παρ θε νον μα κα ρι ζο ο

 με ε ε εν

Ἡ Αἴτησις καὶ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον
(Πρὸς τό: «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε»)

Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, γνωρίζεται μυστήριον· ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, Υἱὸς Παρθένου Μαρίας, δι' εὐσπλαγχνίαν γίνεται· καὶ χαρᾶς Εὐαγγέλια, ὁ Γαβριὴλ προσφθέγγεται· μεθ' οὗ βοήσωμεν πάντες· χαῖρε ἡ Μήτηρ Κυρίου. (Δίς)

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ. Στιχηρὰ προσόμοια 4 (πρὸς τὸ «Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν») Ἦχος δ'.

Στίχ. *Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ...*

Κεκρυμμένον Μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ Σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον καὶ καλὴν περιστερὰν καὶ τοῦ γένους ἀνάκλησιν καὶ βοήσει Σοι, Παναγία τὸ Χαῖρε· ἔτοιμάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, Σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι.

Στίχ. Αινεῖτε Αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος...

(Τὸ αὐτὸ)

Στίχ. Αινεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ.

Φωτοφόρον πλάτιον, ἡτοιμάσθη Σοι Δέσποινα, ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος τῆς Θεόπαιδος, Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατὰβηθι, εἰκτεῖρας τὸ πλάσμα Σου, φθονερῶς πολεμηθὲν καὶ δουλείᾳ κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶην ἀπολέσεν, καὶ τὴν Σὴν σωτηριώδη προσαναμένον κατάβασιν.

Στίχ. Αινεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις...

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ Σὲ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται καὶ θαῖσει Σοι· χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις· χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χρηματίσασα· χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ ἡλίου νεφέλη· ὑποδέχου, τὸν Ἀσώματον ἐν μήτρᾳ τῇ Σῇ εἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὑψος ὧς Πά

λωσ ^(Δ)σαν η η ην ουκ ε ε ε γνω ὧς η κου

ου ου σε εν η θε ε ο το ο οκος q ε λα

λει γαρ προς Αυ τη ην ο Αρ χαγ γε ε λος q του Ευ αγ γε

λι σμου τα α ρη η μα α α τα q Ο θεν πι στως

δε ξα με ε ε νη τον α σπα α σμον ὧς συν ε ε λα α α

βε ε ε Σε τον προ αι ω ω ω νι ο ον Θε ε ε

ον q Δι ο ο ο ο και η η μεις ὧς α γαλ λο ο

με νοι βο ω ω ω με ε εν Σοι q Ο ες

ραι αι ρου σα α κ την Ι ε ραν Πα νη η η
 γυ υ ριν Δ της Θε ο ο ο μη η η η το ο ο
 ρο ο ος και βο ο ο α α α α τω Δ Χαι αι
 αι αι αι ροις κ Παμ μα κα α ρι ι στε ε Δ
 Θε ο το ο ο κε ε Α α γνη η η η η η
 Α ει ει πα αρ θε ε ε νε ε ε ε

Κοινωνικόν: »Ποτήριον σωτηρίου», Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Β') ΕΑΝ Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΕΨΑΛΗ ΑΦ' ΕΣΠΕΡΑΣ ΕΝ ΟΡΘΩ

Τὸ πρωτὶ ἀναγινώσκεται τὸ παραλειφθὲν Ψαλτήριον καὶ τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου κατὰ τὴν πρόσθεν διατύπωσιν.

[illegible]

ι ι στοις ρ α κα τα α α λη η πτος ω ων
 εκ Παρ θε ε νου τι ι κτε ε ε ται
 ε χων θρο ο νον ου ου ρα α α νο ον ρ και υ πο
 πο δι ι ο ον την γη η ην ρ εν μη η
 τρα χω ρει ει ται Γυ υ ναι αι αι κος Ω ω
 τα α Ε ξα α πτε ρυ υ γα α και πο λυ υ
 ο ο ο ο μα α τα α α τε νι ι ι
 σαι αι ου ου δυ υ υ υ υ υ υ ναν ται
 λο γω μο ο ο νω εκ ταυ της σαρκω θη η η η ναι
 αι ηυ δο ο κη η η σε θε ε ου ου ου ε στι
 ι ι ι ρ Λο ο γος ο ο πα α ρω ων
 Τι ι ου ουν ι ι στα α α μαι και ου λε ε ε
 γω ω ω ω τη Κο ο ο ο ο ρη Χαι αι

ρε ε Κε ε χα ρι τω ω με ε ε ε ε ε νη η
 η η η ο Κυ υ υ υ υ ρι ι ο ο ο ος με ε
 ε ε ε ε ε τα α Σου ου q Χαι αι αι αι αι
 ρε q̇ A γνη η Πα αρ θε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε νε ε ε ε q̇ Χαι αι αι αι αι αι ρε
 Νυ υ υ υμ φη η η A νυ υ υ υ υ υμ
 φε ε ε ευ τε j̇ Χαι αι αι αι αι αι ρε ε q̇
 Μη η η η τηρ τη ης ζω ω η ης q̇
 Ευ λο γη με ε ε νο ο ο ο ο ος ρ̇ ο Καρ
 πο ο ο ος τη ης κοι λι ας Σου ου ου ου ου ου

Προσόμοια τῶν Ἀγίων. Ὑμνος q̇ Πα — Χ

(Εἰς ἄργον Εἰρημολογικὸν μέλος)

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐπὶ ταῖς Δυναστείαις Αὐτοῦ . . .

Δ
j̇

Των Ου ρα νι ι ων α ψι ι ι δων j̇ ο

Γα α θρι η η ηλ κα α α τα α α πτας q εις

Να ζα ρε ετ ε πε ε ε ε ε στη^Δ προς Παρ θε νον Μα

ρι ι ι ι α αν q βο ων Αυ τη το Χαι αι αι αι αι αι ρε ^Δη

συλ λη η η η φει ει Υι ι ι ον ^Δη του Α δα

α α αμ Α αρ χαι αι αι ο ο ο τε ε ρο ον q ^π

τον Ποι η την των α πα αν των και Αυ τρω ω την ^Δη των

βο ω ων των Σοι οι το ο Χαι αι αι αι αι ρε

ε Α α α γνη η q ^π Στίχ. Αίνετε Αὐτόν ἐν ᾗχψ σάλπιγγος... ^Δη

Ο Γα θρι η ηλ τη Παρ θε ε ε νω ^Δη

το ο ο ο Ε ευ α γγε ε ε λι ι ι ο ον q ^π εξ

Ου ρα νου ου κο μι ι ι ι ι σας ^Δη α νε βο α

το Χαι αι αι ρε ε q συλ λη φει εν γα στρι ι ι ι ι ι

Σου ^Δη τον Σοι οι οι οι χω ω ρη η η τον ^Δη και

τω κο ο ο σμω α χω ω ω ρη η το ον q π

και κυ ο φο ρος ο φθη η η σει του εκ Πα α τρος j̇ προ

Ε' ωσ φο ο ρου α α να α τει ει ει ει λα α αν

π
τος q

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ... j̇

Ο συν α ι ι δι ος Δο ο ο γος j̇ του

Προ ο α α να α αρ χου ου ου Πα α α τρο ος q μη

χω ρι σθει εις των Α α α α α νω j̇ νυν ε πε στη

τοις κα α α α τω ω q δι α α κραν ε ευ σπλαγ

χνι ι ι ι ι ι ι αν j̇ οι οι οι οι κτο ον λα

βω ω ων j̇ του κα θη μα α ας ο ο λι σθη η η

μα α το ος q και του Α θαμ την πτω χει ει αν α

να λα α βων j̇ ε μορ φω ωθη το ο α α λο ο ο ο

τρι ι ι ον π Στίχ. Αίνετε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις . . . ᾠ

Ο εκ Πα τρο ος α ι δι ι ι ου και

ε εκ Μη τρο ο ος χρο ο ο νι ι ι κω ως q.

φα νε ρω θει εις τω κο ο ο ο ο σμω ᾠ υ περ ου

σι ος Λο ο ο ο γο ος q μορ φη ην δου λου ου λαμ

βα α α α α α α νει ᾠ και γι ι ι ι νε ε ται

σα α αρξ ᾠ μη εκ στα α α ας τη ης Θε ο ο ο

τη η το ος q και τον Α δαμ α να πλα ατ τει

εν τη γα α α στρι ᾠ της α φθο ο ρως κυ υ η η σα α

α α ση η ης Σε

Δόξα τῶν Ἀγίων. Ἦχος Δι (Τετράσημοι) χ

Τ ο απ αι ω ω ω ω νος Μυ στη η η η

η η ρι ι ι Μυ στη η ρι ι ον ᾠ α να κα

λυ υ υ υ πτε ται αι ση η η η η η η η με ε
 ε ε ρον και ο Υι ο ο ος του Θε ου ου
 ου υι ο ος αν θρω που γι ι ι νε ε ται αι
 ι ι ι να του χει ρο ο νος με ε τα λα α θων
 με τα δω ω ω μοι οι οι οι οι του βελ τι ι
 ι ι ο ο ο ο νος ε ψε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ευ σθη π πα α α α λαι Α α
 δα α αμ και αι Θε ε ε ο ος ε πι
 θυ μη η η η η σας ου ου γε ε ε ε γο ο
 ο νεν Α α αν θρω ω ω ω πο ο ο ο ος
 γι νε ται Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ος ι να Θε ο ο ον τον Α δα α α αμ α
 πε ερ γα α α α α α α ση η η η η ται

Εὐ φραι νε ε ε ε ε σθω ω ω ω η η η

κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ηι ι ι ι σις Δ q

χο ρευ ε ε ε ε ε τω ω η η η φυ υ

υ υ υ υ σι ις ο τι Αρ χαγ γε λος

Πα αρ θε ε ε νω ω ω με τα δε ε ε ε ε ους πα α

ρι ι ι ι ι ι ι ι στα α α α ται και

το Χαι αι αι αι αι αι ρε ε ε ε ε ε κο ο

μι ι ι ι ι ι ι ι ζει q της λυ

υ υ υ υ υ πης αν τι ι ι ι ι ι ι

θε ε τον 'Από χορου. Ο δι α σπλα αγ χνα ε

λε ε ε ους εν αν θρω πη η η σας θε ε

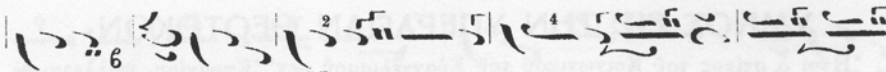
ο ο ος η η μων δο ο ο ξα α α α Σοι

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

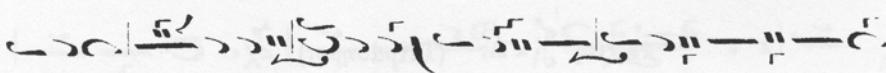
Ἦτοι ὁ στίχος τοῦ Κοινωνικοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μετ' Ἐφρυνίου, ψάλλεται δὲ ἐν χορῷ ἀντὶ Κοινωνικοῦ ἢ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ Ἀντιδώρου.

Ἦχος ᾤ Δι (Τετράσημοι) ᾤ

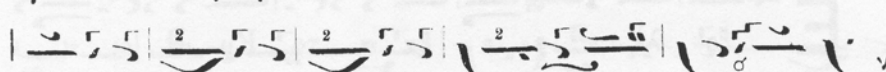
Ε ξε λε ε ε ε ξα α το Κυ υ ρι ι ι
 ος ᾤ τὴν Σι ι ι ω ων ᾠ ᾠ η ρε τι ι σα α
 το Α αυ τη η η ᾠ εἰς κα τοι κι α αν Ε αυ
 τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ᾤ Χαι
 αι αι αι αι αι αι ρε ε ᾤ Παν τα νας σα α
 Παν νυ υ μνη η τε ε ᾤ μνη η τηρ Χρι στου ου
 ου ου του ου Θε ε ε ου ου ᾤ Βα σι λισ σα
 των Α γγε ε ε λω ω ων ᾠ Δε ε σποι να του κο ο ο
 ο ο σμου ου ᾤ Χαι αι αι αι ρε ε ᾤ των α πηλ
 πι σμε ε νων η η ε ε ελ πι ις ρ και των πο
 λε μου με νων βο η θει α α Παν α γι ι ι ι ι



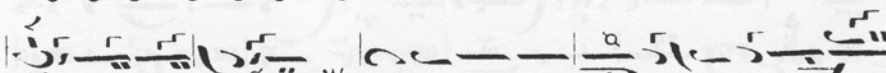
 α α κ Χαι ρε Νυ υ υ υ υ υ υ υ υ μ φη η



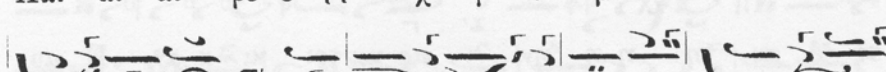
 η Α νυ υ μ φε ε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε ε ε



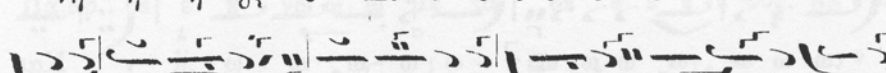
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε



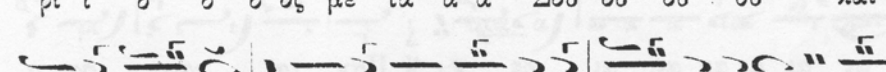
 Χαι αι αι ρε ε η η Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε



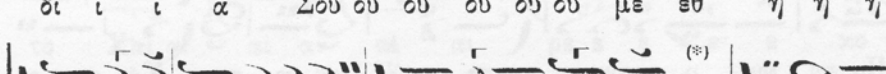
 νη η η ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ



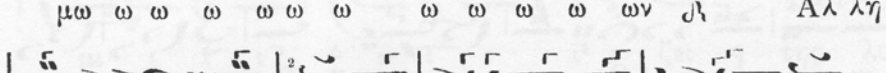
 ρι ι ο ο ο ος με τα α α Σου ου ου ου και



 δι ι ι α Σου ου ου ου ου ου με εθ η η η



 μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων Αλ λη



 λου ου ι ι ι α α α α α α α α α

(*) Ἐν ἀνάγκῃ, ἐπισυνάπτεται καὶ τὸ κράτημα τοῦ δ' ἤχου τοῦ «Θεοτόκε Παρθένη» Π. Μπερεκέτου, μεθ' ὃ ἐπαναλαμβάνεται ἡ γραμμὴ «Ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ» καὶ ἐπισυνάπτεται τὸ «Ἀλληλοῦα».

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ποίημα καὶ μέλος Μανουὴλ Δούκα τοῦ Χρυσάφει, Λαμπαδαρίου τῆς Ἀγίας Σοφίας ἐπὶ τῆς ἀλώσεως, κατὰ μεταγραφὴν ἐκ τῆς Παλαιᾶς Βυζαντινῆς παρασημαντικῆς εἰς τὴν ἐν χρήσει νέαν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου φίλου συναδέλφου ἡμῶν Μάρκου Βασιλείου, Γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἐφέσου καὶ εἰτα τῶν Σ. Πατριαρχείων. Ὁ ὕμνος οὗτος ἐψάλλετο ἢ εἰς τελετὰς τοῦ Παλατίου, ὡς εἰκάζεται ἐκ τῶν σχετικῶν πρὸς τὰ Βασιλικά πρόσωπα καὶ ἀνάκτορα λέξεων, ἢ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου καὶ δῆ, ὅταν οἱ Αὐτοκράτορες προσήρχοντο νὰ λάβωσι τοῦτο ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατριάρχου, ἴσως δὲ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν τειχῶν τῆς Βασιλευούσης.

Ἦχος λ̣ λ̣ Νη̣ (Τρίσημοι) χ̣

Ψ αλ μεις και Ὑμνοις Σε ε ε υ μνω 6 Παρ θε ε
 νο ο μη η τορ Κο ο ρη δ̣ και χα ρι στη η
 ρι ι ο ον φω νην δ̣ προσ φε ε ρω Σοι οι ο
 δου ου ου ου ου λογ̣ δ̣ Βα σι ι ι λισ σα
 α α Παν υ υ μνη τε δ̣ Δε σποι να α θε ε
 ο το ο ο ο κε δ̣ Χαι ρε Πα λα α τι ι
 ο ον τε ερ πνο ο ον του παν των Βα α σι λε ε
 ε ω ω ως και κλι ι νη η πορ φυ ρο ο ο ο
 στρω τε 6 και χρυ υ υ σα αυ γη ης λυ χνι ι
 ι ι α δ̣ Χαι αι ρε ε θρο ο ο ο νε πυ
 ρι ι μορ φε δ̣ Βα σι ι λι κη κα θε ε ε ε ε
 δρα 6 και Κι ι ι θω ω τε παν θα αυ μα α στε η̣ η̣

και στα α μνε μαν να α δο ο ο χε ⁶κ Χαι
 ρε Πα αν τα νασ σα α σε ε μνη ^Δτων Βα α
 σι ι λε ων δο ο ο ο ο ξα ^Δκαι σκε ε
 ε πη και αι βο η θει α ^Υκαι κα αυ χη μα και
 τει ει ει ει ει ^Υχος Χαι ρε πνο η μου
 και ζω ω η ⁶κ και α γα αλ λι α μα α
 α α μου ^Υκαι στη ρι γμα και λυ υ τρω σις ^Δπα
 σω ω ων των ο δυ νω ω ων μου ^Υεν Σοι
 θα αρ ρω ων σω θη η σο ο μαι ⁶κ εν Σοι ζω ω
 και αι κι νου ου ου μαι ^ΥΕυ χα ρι ι
 στω και προσ κυ υ νω ^Δκαι με ε γα λυ υ νω
 Κο ο ο ρη ^Δτας Σα ας α με τρους δω ω ω
 ρε ας ^Υκαι τας ευ ερ γε σι ι ι ας



ΚΑΝΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλλόμενος τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου παρὰ ταῖς Σεβασμίαις Μοναῖς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, οὗ ἡ ἀκροστοιχίς: «Ἡ βασίλισς τὰ σῶστρα σοὶ τῇ Παρθένῳ».

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις «*Νικολάου*» καταλιμπάνονται δὲ τὰ ἐν τῷ Τριψδίῳ Μαρτυρικά καὶ Νεκρώσιμα διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐορτάσιμον.

(Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἐκδεδομένου ὑπὸ Γ. Μουσαίου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τῆς Πατριαρχικῆς τοῦ Γένους Τυπογραφίας 1849).

Ὡδὴ Α'. ἤχος δ'. — Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΗΡΕΤΙΣΑΣ Ἀχραντε, λαὸν καὶ πόλιν βασίλειον, οἰκεῖν ὥς βασίλισσα, καὶ βασιλεύειν αὐτῇς ἦν ἀλώσεως, βαρβάρων ἀνωτέραν, φυλάττοις γεραίρουσαν τὰ μεγαλεῖά σου.

Βαβαὶ τῶν ἀπείρων σου, περὶ τὸν κληρὸν σου Πάναγνε, θαυμάτων πῶς ἄτρωτον, ἀκαταπόντιστον, διετηρήσας, αὐτὸν ὥς ἐν πελάγει, βαρβάρων κυκλούμενον ταῖς ἀντιπνεύσεσιν.

Αδέτω σοὶ Δέσποινα, Δαβὶδ ὁ θεῖος προπάτωρ σου, φωνὴν τὴν χαρμόσυνον, Θύγατερ ἀκουσον, ἐκκλίνας, τὸ οὖς ἐπὶ λαόν σου, ἐτήσιον ἄδοντα σοὶ χαριστήριον.

Συνέσεισας Δέσποινα, καὶ συνετάραξας θάλασσαν, καὶ ἄρδην ἐπόντωσας, στόλον μισόχριστον, Σκύθην ὕλεθρον, καθάπερ τοὺς τῆς Ἁγαρ' λαὸς σεσωμένος δέ, ἄδει τὰ θαύματα.

Νομὴν πολυχρόνιον, κατατρεχόντων σῆς πόλεως, Παρθένε ἀνέστειλας, τῶν ἐκ τῆς Ἁγαρ' δεινῶν, ἐπιτρίψασα, τὸ σιγήτευμα τὸ τούτων, καὶ τέλος βυθίσασα οἴκαδε φεύγοντας.

Ῥδὴ γ'. — Τοὺς σοὺς ὑμολόγους

Ἰδοὺ τῶν ἐθνῶν ἐν πονηρίᾳ, τὰ ὕδατα ἤχησαν Ἀγνή, τῇ πόλει σου τὸν ὄλεθρον, αὐτῶν ἐν κραταιότητι· ἀλλ' ἐμφανῶς τῇ ῥώμῃ σου, παρὰ τὸν ἄδην διεσπάρησαν.

Λαὸν περιούσιον Παρθένε, καὶ ἅγιον ἔθνος σοι σαφῶς, καὶ θεῖον ἱεράτευμα, βασιλεῖον ἐξαίρετον, τὴν βασιλίδά δέδωκεν, ὁ σὺς Υἱὸς εἰς περιποίησιν.

Ἰσόρροπον κίνησιν οἱ Πέρσαι, τοῖς Σκύθαις ἐνθήμενοι τῇ σφῶν, καρδίᾳ δίκην λαίλαπος, καὶ καταιγίδος Ἀχραντε, τῇ σῇ πόλει προσέβδρῃσαν· ἀλλ' ὥσει χνοῦν αὐτοὺς ἐλίκμησας.

Ἰάθη τὸ σύντριμμα Παρθένε, τῆς σῆς θυγατρὸς καὶ συντριβήν, ἀλάστωρ ὁ καὶ βλάσφημος, ὅξέως καθυπέμεινεν· ἵππον γὰρ καταβέβληκας, καὶ ἀναβάτην ἐνδικώτατα.

Ῥδὴ δ'. — Τὴν ἀνεξιχνίαστον

Σήμερον παράδοξα εἶδεν Ἀγνή, πόλις ἡ ἐξάρχουσα πόλεων, σοῦ τῆς Παρθένου, στρατηγούσης κατ' ἐχθρῶν, παρ' ἑκατέραν ἡπειρον, πάχος ὥσει γῆς διεδράγησαν.

Τί σοι ἀνταπόδομα Μῆτερ Θεοῦ, νῦν ἀνταδοίημεν ἄξιον, ἀχρεῖοι δοῦλοι, ἀντὶ πάντων ὧν ἡμᾶς, Ἀγνή προσευρογέτησας; ὅθεν ἐκ ψυχῆς σε γεραίρομεν.

Ἀγαρ οἱ ἀπόγονοι οἷς συστοιχεῖ, πόλις ἡ δουλεύουσα Δέσποινα, λήξει τῇ κάτω, προσβαλόντες ὥς σκηπτὸς, τῇ ἐλευθέρᾳ πόλει σου, λίθος οἷα πόντιφ κατέδυσαν.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς μορφῆς, ἐν εἰκονικοῖς ἐκτυπώμασιν, ὁ Ἱεράρχης, καὶ ἡ σύμπασα πληθὺς, ἱκετικῶς κατέχοντες, νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀνεστήσαντο.

Κόσμου σε βασίλισσαν ἡ βασιλὶς, πόλεων πασῶν βασιλεύουσα, καίπερ εἰδυῖα, ὅμως Δέσποιναν αὐτῆς, ἐξόχως σε πλουτίσασα, μένει πολεμίους ἀνάλωτος.

Ῥδὴ ε'. — Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Ὠράθη τὸ λόγιον, αἰσίως περατούμενον, εἰς γὰρ κατεδίωξε χιλίους, καὶ δύο αὐτὶς μετεκινήσαντο, ὅλας μυριάδας εἰς φυγὴν, δύναμιν φραξάμενοι, τῆς Παρθένου τὴν ἄμαχον.

Συνέκοψεν Ἄγγελος, ὡς ἐν ἐκστάσει πρότερον, τοῦ Συναχηρεῖμ τὰς μυριάδας, φρυξαμένον κατὰ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· νῦν δὲ τὰς ἀπείρους τῶν ἐθνῶν, ὑφ' ἐν ἐθανάτωσε, μυριάδας ἡ Δέσποινα.

Τηκόμενοι πάθεισι, τοῖς ἀνηκέστοις βάρβαροι, πάντες ἐπιθέμενοι τῷ κλήρῳ, τῷ σῷ Παρθένε, λιμῷ καὶ βρώσει πτηνῶν, καὶ ἐκδειματούμενοι φρικτῶς, ἔμαθον οἷς ἔπαθον, ὡς εἰς σέ κατεφρόνησαν.

Οτε δὴ ὁ Ὑψιστος, τὰ ἔθνη διεμέριζεν, ὡς ἐπιτροπεύοντο Ἀγγέλοις, αἵματι θείῳ, οὓς ἐξηγόρασε, σχοίνισμα μερίδος τῇ Μητρί, πόλιν ὑπεξείλετο, ἣν φυλάττοις ἀπόρθητον.

Ῥδὴ ζ'.—Τὴν θεῖαν ταύτην

Ρομφαίαν ὄπλον καὶ πόλεων, ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων Θεόνυμφε, τῇ κληρουσίᾳ σου, κενὰ καὶ ἀπρακτα ἤλεγξας, ὡς πολιοῦχους ταύτης ὑπερασπίσασα.

Αδίκως ἐπιστρατεύσασα, περσὶς τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, δουλείαν ἔνδικον, κατεδικάσθη τῷ ἄνακτι, ὑπερμαχούσης τούτῳ τῆς Θεομήτορος.

Σωοὺς ἐξέβρασε θάλασσα, καθάπερ Αἰγυπτίους τὸ πρότερον, Ἀγαρηνῶν τοὺς νεκροὺς, οὓς θεηλάτως ἐβύθισεν, ἐπιθεμένους κλήρῳ τῆς Θεομήτορος.

Οσοὶ τὴν πόλιν δειμάμενος, ἀνάκτορον Παρθένε περίπυστον, ἄναξ ἀγάλλεται, ταύτην ἀμφέπουσαν βλέπων σε, καὶ τὸν ψιλῶς καλοῦντα ἐχθρὸν συντρίψασαν.

Λαὸς καὶ πόλις φιλόχριστος, ῥυσθέντες φοβεράς καταπόσεως, ὑπερμαχοῦσης σου, νῦν χαριστήριον πάννυχον, ἐν ἀκαθίστῳ στάσει τελεῖ δοξάζων σε.

Ῥδὴ ζ'.—Οὐκ ἐλάτρευσαν

Ικετήριόν σοι δέσιν προσάγομεν, οἱ σεσωμένοι φρικτῆς, αἰχμαλωσίας Ἀγνῇ, ῥυσθῆναι δεόμενοι καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ὧν ὁ πόλεμος, οὐκ ἐν σαρκὶ καὶ αἵματι, τῷ νοὶ δὲ ἀντιπίπτει.

Τόξα πάντα συνετρίβη καὶ ἡσιένησε, τῶν δυνατῶν ἐν αὐτοῖς· οἱ ἀσθενεῖς δὲ σαφῶς, ἰσχύν τε καὶ δύναμιν περιεζώσαντο, ὡς τὴν ἄμαχον, πεπλουτηκότες δύναμιν, πεποιθήσει σου Παρθένε.

Η καλίμφημος, ἀπέσβη καὶ ἠφάνιστο, γλῶσσα τοῦ κήρυκος, τῆς μυσαρῆς τελετῆς· ἐξ ὕψους γὰρ ἔρῳπιτο πτώμα ἐξαίσιον, μὴ κραυγάζων σοι, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς Σῆς Κοιλίας.

Ανοιγέσθωσαν, αἱ πύλαι σου βασίλισσα, πασῶν τῶν πόλεων, καὶ προερχέσθωσαν, ἐν ἐλευθέρῳ ποδὶ, οἱ πρῶην σου δέσμοι, καὶ ἐγκατάκλειστοι· ὁ τοῦ παίοντος, καὶ γὰρ ζυγὸς συντέτριπται, στρατηγούσης τῆς Παρθένου.

Ῥδὴ ἡ.—**Παῖδας εὐαγεῖς**

Πέρσαι τε καὶ Μῆδοι καὶ τῶν Οὐνων, τὰ ἐχθιστα φῦλα συνελάλησαν, δεῦτε καὶ κατὰσχωμεν, κληρον τὸν ἀπόλεκτον, ἐν γὰρ αὐτοῖς οὐδεὶς ἐστιν, ὁ βασιλεύων τὰ νῦν, ἠλέγχθησαν δὲ φρύαγμα μόνον· πάντας γὰρ ἐξῆρεν, ὡς χλόην ἡ Παρθένος.

Ανασσά σοι πόλις Θεοτόκε, παρ' ἧς ἡ εὐσέβεια κρατύνεται, πάννυχον ἐτήσιον, ἔξει τὸ κατόρθωμα, καὶ ἐορτάζει χαίρουσα τῆς βασιλίδος σαφῶς, τὰ τὰ ῥύσια, καὶ σῶστρα Παρθένε, ἀνυμνολογοῦσα τὸν τόκον σου τὸν ξένον.

Ρήγνυται τὰ σκάφη τῶν ἀθέων, ἀλλήλοις ἐν συσσεισμῷ, καὶ καταιγίδι φρικτῇ, βία προσαράξαντα, ἄλλα τε βεβύθισται, πάντα δ' ὑφ' ἐν ἀπόλωλε καὶ ἐξηφάνισται· θρηγεῖ δὲ καὶ ὁ φύλαρχος βλέπων, ἔργον γενομένους καὶ τοὺς λοιποὺς μαχαίρας.

Ολωλε τὰ ἔθνη παραδόξως, σῇ κληρονομίᾳ ἐπιθέμενα· ἔθεντο τὸ στόμα γὰρ, ὕψος πρὸς οὐράνιον, καὶ τὴν αὐτῶν ὑβρίστριαν γλῶσσαν διήγαγον, εἰς γῆν μεγαλανοῦσαν Παρθένε, ὥσπερ ὁ ῥαψάκης, σὺν ᾧ καὶ διεφθάρη.

Ῥδὴ θ'—**Ως ἐμψύχω Θεοῦ**

Θαυμαστή σου ἐστὶν ἡ σκηνή, παλάτιον τοῦ πάντων βασιλέως· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ ἐπισκάσαν Θεοτόκε, φρικτὸν κατεσκευάσέ σε θάλαμον· νῦν δὲ ἡ πόλις σου αὕτη κληρος, ἀλλὰ σώζεις ταύτην, ἐχθρῶν βαρβάρων ἀσινῇ.

Ενεδρεύονται Θεοτόκε Ἀγνὴ, ἀδίκως οἷς ἐνῆδρευσαν δικαίων, πόλιν καὶ λαὸν οἱ ἐκ Πελοπίδος ἐπιστάντες· αὐτοῖς ἐπιστάντος τοῦ ὀλέθρου φρικτῶς, καταστρατηγούσης σου Κόρη τούτων, καὶ συστρατηγούσης ἐκεῖ τῷ πιστῷ βασιλεῖ.

Νομοθέτης τὸ πρὶν Μωϋσῆς, τυπούμενος παλάμαις σταυροτύπως, ῥύεται λαὸν Ἰσραηλίτην παλαμναίας, χειρὸς Ἀμαλήκ τοῦ πολεμήτορος· νῦν δὲ τῷ Σταυρῷ, καὶ εἰκόσι θείαις, τοὺς ἐχθροὺς ἡττάσι χεῖρες ἀνδρῶν Ἱερῶν.

Ως ἐμψύχω Θεοῦ Κιβωτῷ, λυγρούμεθα ἐν σοὶ Θεογεννήτορ, ἄρδην κατακλύζοντος πολέμου ἐξ ὑδάτων, ἐθνῶν καλυπτόντων γῆς τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπὲρ βουνῶν ὑψουμένων, σοῦ δὲ ἀφανιζομένων τῇ θάλαμῃ πρὸς τάχος ἁγνῇ.

Υπερίπταται Θεομήτορ τὰ σά, Θαυμάσια εἰν δύναμιν τῶν λόγων· σθένει
γὰρ σὺ ἀμάχῳ ἐξῆύσω ἀλλοφύλων, ἐπιδρομῆς ἀγνῇ κληρουχίαν σου· ὅθεν
εὐχαρίσω βοᾷ σοι, σύ μου Θεοτόκε ῥύστις, Προστάτις, καὶ καταφυγή.

»Τὴν εὐχάριστον σοὶ φέρω φωνὴν Λόγε,

»Ἰδὼν παθεινῶς τέρμα τῶν ἐνηργμένων





ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ἰωάννου Μοναχοῦ (¹)

(Ἐξ ἀντιγράφου τοῦ πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀκακίου, Προηγούμενου τῆς ἐν Ἀθῶν Ἱ. Μονῆς Ξενοφώντος, ὅπερ παρεχώρησέ μοι ὁ Ἀρχων Μ. Χρονογράφος καὶ Χαρτοφύλαξ τῆς Μ. Χ. Ἐκκλησίας κ. Μανουὴλ Γεδεών. Εἶναι δὲ ἀνέκδοτος).

Ὤδὴ α΄. Ἦχος δ΄.—Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Πολλάκις τὴν Πόλιν σου, καὶ τὸν λαὸν τὸν φιλόχριστον, καὶ Ἀνακτας ἔσωσας, σκέπη τῇ σῇ κραταίῃ, Ἑθνη βάρβαρα, θανάτῳ παραδοῦσα, λυττήσαντα Δέσποινα, κατὰ τῆς ποιήνης σου.

Λαμπρῶς ἐφορτάσωμεν, πανηγυρίζοντες σήμερον, ἡμῶν τὰ σωτήρια, καὶ τὴν καθαίρεσιν, καὶ ἀπώλειαν, τῶν ἐπανισταμένων, ἐχθρῶν καὶ γεραίροντες, νίκης τὴν πρόξενον.

Εφύμνιον Πάναγνε, μεθ' ἱλαρότητος πρόσδεξαι, ἱκέτιδος Πόλεως, καὶ τὴν εὐτέλειαν, μὴ κακίσασα, βαρβάρων ἐπηρείας, αἰεὶ με περίσωζε, ὅπως δοξάζω σε.

Καλλίστην σε πρόμαχον, ἢ βασιλῆς ἢ τῶν πόλεων, εὐτύχησε σώζουσιν, ἐκ περιστάσεων, καὶ κακώσεων, καὶ νόσων καὶ κινδύνων, ἐχθρῶν πολεμούντων τε φυγαδευτήριον.

Ὡδὴν σοι προσάγομεν, εὐχαριστήριον χαίροντες, ἐφ' οἷς ἡλευθέρωσας, ἐκ πολεμίας χειρός, πασῶν πόλεων ὑπερκειμένην Πόλιν, καὶ μόνον τῷ κράτει σου, ὑποκειμένην Ἀγνή.

Ὤδὴ γ΄.—Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους

Τῇ σῇ δυναστείᾳ τροπωθέντες, οἱ Πέρσαι καὶ Σκύθαι καὶ λοιπαί, βάρβαρα γένη σύμμικτα, πανωλεθρίαν εὗραντο, αὐταῖς ναυσὶ καὶ χρήμασι, διαφθαρέντες Πανύμνητε.

(¹) Παρατήρησις τοῦ ἀντιγράφαντος : Ἐν τῷ χειρογράφῳ δὲν ἀναγράφεται Ἀκροστιχίς· ἀλλ' εἶναι αὕτη : « ΠΛΕΚΩ ΤΟΝ ΥΜΝΟΝ ΜΗΤΡΟΠΑΡΘΕΝΩ ΚΟΡῇ ἸΩΑΝΝΙΚΙΟΣ » καὶ οὐχὶ Ἰωάννης μοναχός.

Ο πάλαι ποντίσας Παντοκράτωρ, τριστάτας τυράννου Φαραώ, λαὸν Ἰσραηλίτην δέ, διαβιβάσας ἄβροχον, οὕτω καὶ νῦν ἐβύθισε, τῶν δυσμενῶν τὰ στρατεύματα.

Νικῶσι τὰ θαύματά σου Κόρη, ἀστέρων ὑπέρμετρον πληθύν, καὶ ψάμμον τὴν παράλιον, δι' ὧν οἱ σοὶ θεράποντες, ἐκ τῶν δεινῶν ῥυόμεθα, βαρβαρικῶν ἐπιθέσεων.

Υφ' ἐν τῶν Ἑθνῶν ἡ πανσπερμία, τὴν Πόλιν κυκλώσασα τὴν σὴν, καὶ τείχεσι προσψαύσασα, ποικίλα μηχανήματα, ὥσει κηρὸς ἐξέλιπε, πυρὸς τυχοῦσα καταφλέγοντος.

Μυριάνδρον στόλον τῶν ἀθέων, ὑδάτων ἐδέξατο πυθμὴν, τῷ ἐν Βλαχέρναις τείχει γάρ, θρασέως ἐπιθέμενον, ἡ θάλασσα φυλάξασα, βυθοῖς ἐσχάτοις παρέπεμψεν.

Ῥδὴ δ'. — Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Νοῦν καὶ λόγον ὑπερβαίνει, καὶ ῥητόρων δεινότητας, καὶ τῶν φιλοσόφων, τοὺς συλλογισμοὺς Μητροπάρθενε, τῆς φοβερᾶς σου ἰσχύος τὰ τεράστια, ὑπὲρ ὧν σε λαὸς εὐφημεῖ ὁ Χριστῶνυμος.

Οπλιτῶν τε καὶ ναυμάχων, πολυάριθμον στράτευμα, ὁ Σκυθῶν ἐξάρχων, ἄθεος Χαγάνος ἐπήγετο, κατὰ λαοῦ σου κλήρου καὶ σχοινίσματος, ἀλλὰ λύκος εἰς μάτην χανὼν ἐξελήλεγκται.

Ναοῦ θείου καὶ μεγίστου, καὶ ἀνάσσης τῶν πόλεων, εἰς τῶν Ἁγαρ γόνων, καταφρουαττόμενος ἔφιππος, ἐν τινι πίπτει βοθύνῃ καὶ ἀπόλλυται, σὺν τῷ ἵππῳ, καὶ θάρσους ἐμπιπλᾷ τοὺς θεόφρονας.

Μυριάδας ἐναντίων, δύο μόνοι φιλόχριστοι, τῇ ῥοπῇ σου Κόρη, κατοχυρωθέντες ἐδίωξαν, καὶ πρὸς χιλίους εἰς πάλιν παρετάξατο, ἀνακράζοντες, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ηθερμὴ σου προστασία, ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους σου, καὶ γενναίων φύσιν, κατὰ τῶν βαρβάρων ἠῤῥένωσε, δυναμωθείσαν ἰσχυρῇ θείῳς χάριτος, καὶ δυνάμεις, τὰς τῶν δυσμενῶν ἐκνευρίσασαν.

Ῥδὴ ε'. — Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Ταράχου καὶ δείματος, Ἀγαρηνοῖς παραίτιος, γέγονεν ὁ κηρυξ ἀνελθὼν γάρ, φωνῆσαι τούτους εἰς βδελυρὰν προσευχήν, πίπτει κατὰ γῆς συμποδισθεῖς, παῖγνιον γενόμενος, τοῦ ἀθέου κηρύγματος.

Ροαῖς ἐδυσώπει σε, δακρύων ὁ τῆς πόλεως, ταύτης Ἱεράρχης θεῖον ζῆλον, χερσὶν κατέχων, καὶ τὴν Ἑσθῆτα τὴν σὴν, καὶ κύκλῳ τειχῶν περιπατῶν, ἅμα τῷ συστήματι, τοῦ λαοῦ σου Θεόνυμφε.

Ο βάρβαρος Σάρβαρος, ὁ τῶν Περσῶν σατράπαρχος, πάσης γυμνωθεὶς τῆς ἐκ Περσίδος, ἐφεπομένης αὐτῷ δυνάμεως, μόλις σὺν ὀλίγοις διαδράς, ὤφθη τῷ προτέμψαντι, σκυθρωπότατος ἄγγελος.

Παλιὰμῃ τῇ Θεῖα σου, κυβερνωμένη πάντοτε, Πόλις ἡ φιλόχριστος καὶ θράση, τῶν ἐναντίων ἐχθρῶν κοιμίζουσα, σήμερον ἰσιᾶσαι σοὶ Ἑορτήν, πάν-
νυχον ἀκάθιστον, σὼν θαυμάτων μνημόσυνον.

Ῥδὴ Γ'. Τὴν Θεῖαν ταύτην

Απόρως σχόντες οἱ βάρβαροι, βρωμάτων τῶν εἰς σύστασιν σώματος λιμῷ ἀπώλοντο, ὅθεν σαρκῶν ἀνθρωπίνων τε, καὶ θνησιμαίων ζώων ἐναπεγεύοντο.

Ραδίαν Μητερ Ἀπεύρανδρε, εὐρίσκει τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, ἡ πιστο-
τάτη σου, Πόλις τὴν χεῖρά σου σύμμαχον, καὶ βοηθὸν πλουτοῦσα τὴν ἀπροσμάχητον.

Θρασύτης ἄμετρος Δέσποινα, τῆς Ἀγαθῆς τῶν ἐγγόνων συστέλλεται, ὥς γὰρ ἐδίδρασκον, ἡμῶν τὰς χεῖρας τῶν δούλων σου, ἐν τῷ πελάγει ἄρδην κατεποντίσθησαν.

Εὐφραίνου Πόλις καὶ χόρευε, αὐχοῦσα τὴν Παρθένον ἀσφάλειαν, καὶ ἀκαθαίρετον, πύργον καὶ τεῖχος ἀπόρρητον, καὶ βασιλέων κράτος καὶ δόξης στέφανον.

Νεκρῶν σωμάτων ἐπλήσθησαν, ἀκταὶ καὶ τῶν λιμένων οἱ πρόβολοι, καὶ νῆσοι σύμπασαι, Ἀγαρηνοὶ γὰρ ἐκφεύγοντες, ἐν τῷ Αἰγαίῳ κόλπῳ, ἅπαν-
τες ὤλοντο.

Ῥδὴ Δ'. — Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ω τοῦ θαύματος! ἡ θάλασσα τὴν χάλαζαν, ἀνῆψε δίκην πυρός, ὅθεν ὀλκάδες ἐχθρῶν, τῆς πίσεως γυμνούμεναι, κατεβυθίζοντο, πᾶσαι αὐτανδροί, τῆς κραταιᾶς πρεσβείας σου, καινουργούσης ταῦτα Κόρη.

Κατανύξει καὶ ἀγάπη καὶ προφότητι, καὶ προσευχῇ καθαρᾷ, καὶ τῇ ἀγνείᾳ ψυχῆς, καὶ οἰκτῷ πρὸς πένητας, ἀνταμειβόμεθα, θείας χάριτος, τῆς Θεοτό-
κου μέλλοντες, τὴν θερμὴν αὐτῆς πρεσβείαν.

Οὐ κατήσχυνεν, ἡ πάντων προστατεύουσα, δούλων δεήσεις πιστῶν, ἀλλὰ βλασφημῶν ἐχθρῶν, ὀφρὺν ἐταπείνωσε, καὶ θράσος ἔηλευσε, καὶ κατέβαλεν, ὑπερηφάνων φρόνημα, καὶ δεινὴν ἀλαζονίαν.

Ράβδον ἔχοντες, δυνάμεως οἱ δοῦλοί σου, τὴν Θεῖαν σκέπην σου, τὰς προσβολὰς τῶν ἐχθρῶν, μακρὰν ἀπελάνομεν, πίστει καὶ ψάλλομεν, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Η ἐλπίς ἡ προστασία ἡ ἀντίληψις, τὸ καταφύγιον, τῶν σῶν πιστῶν οἴκε-
τῶν ἡ δόξα τὸ καύχημα, τὸ ἀγαλλίωμα, τὸ κραυγίωμα, τῶν Ὁρθοδόξων
Δέσποινα, σὺ ὑπάρχεις βασιλέων.

Ὡδὴ η'. — Παιδὲς εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ιθι καὶ τανῦν ὦ Θεοτόκε, ἐν μάχῃς ἀκαταμάχητον ὀχύρωμα, σὺ λαῶ τὴν σκέπην σου, ἔχοντι προπύργιον, καὶ κραταιὰν ἀσφάλειαν, καὶ πυρρολάτρας ἐχθροὺς, ἐνδίκως ἀποδίδῃς ἄρδην, πόρρωθεν ὀρίων, Ῥωμαίων κληρουχίας.

Ωφθης οὐρανῶν ὑψηλότερα, τῶν ἄνω τιμωτέρα τε δυνάμεων, μόνη γὰρ ἐχώρησας, πᾶσι τὸν ἀχώρητον, ἐν καθαρᾷ νηδυί σου, καὶ ἀπεκύησας, εἰς πάντων τῶν πιστῶν σωτηρίαν, τῶν ὑπερυψούντων αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αβυσσος ὑπάρχουσα τεράτων, ἀβύσσω τῆς ἀπωλείας παραδέδωκας, ἔθνη μισοβάρβαρα, καταφρυνάττομενα, τῶν Ὁρθοδόξων δούλων σου καὶ ἐγκαυχώμενα, τῷ θράσει τῆς αὐτῶν αὐθαδείας, καὶ μὴ προσκυνοῦντα τοῦ Σοῦ Υἱοῦ τὸ κράτος.

Νέκρωσον ψυχῶν ἡμῶν τὰ πάθη, Παρθένε καὶ τὰ συντρίμματα θερά-
πευσον, πάντων ἡ βαστάσασα, νόσους τὸν βασιάζοντα, καὶ ἁμαρτίας αἶρον-
τα, καὶ θανατώσαντα, τῷ πάθει τῷ τιμίῳ τὸν ὕψιν, οὗ τῇ συμβουλίᾳ ὑπὲρ
χθήμεν θανάτῳ.

Νάουσι ποιάμια ὡς ρεῖθρα, αἱ χίριες τῶν ἀφθόνων θαυμασίων σου, νόσοι φυγαδεύονται, δαίμονες ἐλαίνονται, καὶ τῶν πιστῶν συστήματα κατα-
φωτίζονται, καὶ λύσιν τῶν θλιβόντων εὕρισκει· ὅθεν ἀνυμνεῖ σε παννύχιος
μελωδίαις.

Ὡδὴ θ'. — Ἄπας γηγενής.

Ιδε τοῦ πιστοῦ, λαοῦ τὸν ἐγκάρδιον, πόθον Πανάμωμος· ἴδε τὴν ἀνόθευτον, εὐγγωμοσύνην καὶ τὴν ἀκάθιστον, δοξολογίαν ἄχραντε, καὶ τὴν πεποίθησιν, καὶ πταισμάτων, δίδου τὴν συγχώρησιν, πρὸς Θεὸν μητρικαῖς σου ἐντεύξεσιν.

Κήρυκες ἡμεῖς, θαυμάτων γινόμεθα, σῶν διαπρύσιοι, καὶ πανηγυρίζοντες, ὁμολογοῦμεν τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τὰς ἀπείρους χάριτας, ἐκδιηγούμεθα· καὶ βοῶμεν, χαίροις ἡ πανάγαθος, τῶν Ἀνάκτων ἡμῶν τὸ στερέωμα.

Ιλαθι καὶ νῦν, φιλάγαθε Δέσποινα, τῇ πολιτείᾳ σου, καὶ τὸν εὐσεβέστατον Ἄνακτα φρούρει, καὶ καθυπόταξον· τούτου ποσὶ πολέμια, ἔθνη καὶ βάρβαρα· σὲ γὰρ μόνην, σύμμαχον ἀπρόσμαχον, ἐν ταῖς μάχαις αἰεὶ ἐπιστάμεθα.

Ορος σε Ἀγνή, καὶ βάτον παστάδα τε, κατονομάζομεν· πλάκα κλίνην τράπεζαν, ῥάβδον Ἀγίαν, θείαν τε γέφυραν καὶ κιβωτὸν καὶ κλίμακα, τέμενος θάλαμον, κεφαλίδα, στάμνον τόμον πόκον τε, καὶ λαβίδα καὶ θρόνον πυρίμορφον.

Σκῆνωμα Θεοῦ, ναὸν καὶ παλάμιον, πόλιν ἁγίασμα, πύλιν καὶ παράδεισον, πηγὴν καὶ χώραν, δάμαλιν ἄσπιλον, περιστερὰν ἀμόλυντον, κῆπον ὁσφράδιον, καὶ λαμπάδα, Κόρη σὲ γινώσκομεν, καὶ παννύχους ᾠδαῖς μεγαλύνομεν.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀφιέρωσις	Σελ.	3
Τυπικαὶ Διατάξεις Ἀκολουθίας Ἀκαθίστου	»	5
«Θεὸς Κύριος» ἄργόν	»	6
«Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἄργόν	»	6
» » » σύντομον	»	9
Ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»	»	10
«Τῇ Ὑπερμάχῳ» ἄργόν	»	29
» » ἄργοςύντομον (Ἐ. Φαρλέκα)	»	33
» » σύντομα δύο	»	35-36
Ἐπῳδοὶ τῶν Οἰκῶν (Χαῖρε Νύμφη καὶ Ἀλληλούϊα)	»	37
«Τὴν Ὁραιότητα» ἄργον Χουρμουζίου	»	40
» » » διεσκευασμένον	»	41
» » σύντομον »	»	42
«Ὁ μέγας Στρατηγός» (κείμενον ὁρθρον)	»	44
Τὰ Τετραῶδια τοῦ Ὁρθρου	»	45
Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν «Γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω»	»	54
«Ἀπαξ γηγενής» εἰς τὸ «ἐξαιρέτως»	»	55
«Δοξαστικὸν τοῦ ἑσπερινοῦ τοῦ Εὐαγ. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ .	»	57
Προσόμοια τῶν Αἰνῶν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ	»	59
Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον»	»	62
Ὑμνος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον «Ἐξελέξατο Κύριος» . . .	»	65
Ὑμνος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον «ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις» παρὰ Μανουὴλ Χρυσάφη τοῦ ἀρχαίου	»	67
Κανὼν Εὐχαριστήριος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον «Ἡρέτισας, Ἀχραντε» (κείμενον), ψαλλόμενον ὑφ' Ἀββατίου τῆς Ἀκα- θίστου, ποίημα Νικολάου (τοῦ Στουδίτου)	»	69
Ἄλλος Κανὼν εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον «Πολλάκις τὴν Πόλιν Σου», (κείμενον), ποίημα Ἰωαννικίου μοναχοῦ, ἀνέκδοτος . . .	»	74